UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

23
КВІТНЯ, 1970.
Число № 17
тижневик „Вісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
APRIL 23, 1970.

У Москві повикидали пропагандистів

ТРОХИ КРИТИКИ, ТА НЕ ЗАБАГАТО

У СССР недавно змінили керівництво відділів ідеологічної пропаганди та культури. Голову пропагандивного відділу центрального комітету комуністичної партії СССР В. Степанова призначено совєтським амбасадором у Пекіні.

Викинули з праці шефа державної фільмової продукції кагебіста А. Романова, який колись післав був на 11 літ до тюрми письменника А. Солженіцина. На місце Степанова прийшов дотеперішній амбасадор у ЧССР Ст. Червоненко, відомий з часів окупації ЧССР совєтськими військами. Директора державного радіо й телевізії Н. Месятцева призначено амбасадором до Австралії. Голову державної комісії для справ видавництв Н. Міхайлова післали на пенсію.

Офіційною причиною цих змін є невластиві методи критики недостатньо совєтського господарства. Насправді, ввесь пропагандивний апарат, здається, критикував ті недостачі більше, як цього бажала совєтська верхівка. Після звільнення чолових пропагандистів в СССР критика совєтських «недоліків» покищо припинена. Тепер уся совєтська преса, радіо та телевізія говорять тільки про «досягнення» з нагоди святкувань 100-річчя народження В. Леніна.

Американські клопоти в Ливані

Американський секретар для справ Середнього Сходу Ф. Сіско відвідав Ізраїль і ряд арабських держав. Він мав теж замір відвідати столицю Ливану Бейрут. Але палестинські студенти, що живуть у Бейруті, обкидали камінням будинок американської амбасади та спалили американський культурний центр.

При тому вигукували ввесь час «Сіско, забирайся домів!» Супроти того Сіско відкликав свої відвідини в Ливані. Тоді уряд Ливану зажадав відкликання американського амбасадора з Бейруту Г. Симмс, якого обвинувачували в тому, що він порадив Сіскові не їхати в Бейрут. ЗДА амбасадора відкликали, але не домагалися відкликання ливанського амбасадора з Вашінгтону. Після того Сіско таки відвідав Бейрут і мав розмови з урядом Ливану.

Не краще повелося Сіскові і з плянованими відвідинами короля Гусейна в столиці Йорданії Амані. Тут студенти також зробили протиамериканські демонстрації та спалили будинок американської асекураційної компанії. Сіско відкликав свої відвідини в Аммані. До дальших демонстрацій в Аммані не допустили члени палестинської терористичної організації «Аль Фатаг», які враз з відділами йорданської кінноти бедуїнів стерегли будинку амбасади ЗДА. Населення арабських країн наставлене вороже до американців, яким закидає, що вони підтримують Ізраїль, продаючи туди літаки, зброю та помагаючи Ізраїлеві грішми.

Після закінчення своїх відвідин Сіско відбув дводенні наради з американськими амбасадорами з держав Середнього Сходу. Темою нарад був звіт про загальне становище та можливості замирення між Ізраїлем та арабськими державами. Сіско був автором проекту замирення між Ізраїлем і арабами, якого не прийняла ні одна сторона.

ТУБІЛЬЦЯМ АЛЯСКИ

Американський сенатський комітет ухвалив проект закону, на основі якого американський уряд заплатить автохтонним мешканцям Аляски: ескімосам, алевтам та індіянам один мільярд долярів готівкою та передасть їм чотири й пів мільйона акрів землі з мінеральними правами, як відшкодування за забрані землі.

БІЛЬШИЙ ПОДАТОК

Саскачеванський парлямент приготовляє закон, на основі якого втроє збільшать податок від мінеральних прибутків компаній Сі-Пі-Ар, Сі-Ен та Гадсон Бей. Досі ті компанії платили річно по 10 центів від одного акра землі, що на них знайдено мінерали.

ЗАТОНУЛО СУДНО

Велике, 3,500-тонове совєтське підводне судно, порушуване атомовою енергією, мабуть, затонуло біля еспанського узбережжя. Американські літаки, що слідкували за ним, бачили потім лише дві великі плями з оливи на морі. Совєти мовчать.

Умер московський патріярх Алєксєй

У п'ятницю, 17 квітня, від серцевої атаки помер московський патріярх Алєксєй. Він народився у Москві 1877 р. як Сергій Володимирович Шиманський. Духовну освіту закінчив перед першою світовою війною. Московську патріярхію очолював від 1945 р.

Давню московську патріярхію скасував московський цар Петро І і замінив її синодом. У 1917 р., після революції, патріярхію відновлено, і першим патріярхом вибрано Тихона. Патріярх Тихон не погоджувався з комуністичною владою і її виклав.

В часі другої світової війни совєтський уряд, щоб рятуватися від німецької поразки, залеґалізував Російську Православну Церкву, яка в 1945 р. вибрала патріярхом Алєксея, що вже до того часу виявив себе речником співпраці з урядом. Ні патріярх, ні Російська Православна Церква не ставили ніякого опору урядові в його руйнації церков і безбожницькій пропаґанді, зате піддержували різні совєтські дії «за мир».

Деякі російські православні священики й миряни в СССР осуджували патріярхову політику туряння і вислужництво комуністичній державі.

Загально вважають, що Сталін у час війни перший простяг руку до Православної Церкви. Югославський публіцист Мілован Джілас написав, що чув від самого Сталіна, що не він, а Російська Православна Церква висунула пропозицію співпраці. Чи так було справді, чи Сталін тільки так говорив, щоб зберегти престиж совєтського уряду, годі сказати.

Московська патріярхія відіграла погану ролю в насильній ліквідації Української Католицької Церкви в Україні. Патріярх Алєксей писав декілька листів до «возз'єднаних».

Воскресення день, просвітімось торжеством і один одного обіймім! Скажім: браття, і тим, що ненавидять нас, простім все задля воскресення, і так заспіваймо: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував! Стихира Пасхи.

ІОГО БЛАЖЕНСТВУ ВЕРХОВНОМУ АРХИЄПИСКОПОВІ КАРДИНАЛОВІ ІОСИФОВІ, ПРЕОСВЯЩЕННІШОМУ МИТРОПОЛИТОВІ, ПРЕОСВЯЩЕННИМ ВЛАДИКАМ, ВСЕЧЕСНОМУ І ПРЕПОДОБНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ВСІМ НАШИМ ЧИТАЧАМ СКЛАДАЄМО ЩИРІ СВЯТОЧНІ БАЖАННЯ ВСЬОГО ДОБРА.

Христос воскрес

СПІЛЬНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ІЄРАХІЇ КАНАДИ З ПРИВОДУ СВІТЛОГО ПРАЗНИКА ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Христос воскрес!

«Мені дана всяка влада на небі й на землі. Ідіть же, навчайте всі народи... зберігати все, що я заповідав вам. І ось я з вами по всі дні до кінця віку» (Євангелія св. Матвія, 28, 18-20).

1

Дорогі в Христі Браття й Сестри, празник Христового Воскресення — це світла перемога Божої любови на злобою гріха, Божої правди — над ложкою темних сил, прославленого вічного життя — над руїною земної смерти. Звідси те почування безмежної радости, що в цей день огортає серце кожного християнина. Бо з воскресенням Христа людина вступила в чарівний світ Божої правди й безконечного щасливого життя.

Але всі ці почування радости не вичерпують усього змісту тієї вселенської події. Вони є радше лише вступом до великої творчої дії, що її Прославлений Христос доручив своїм апостолам, а через них усім християнам, словами: «Мені дана всяка влада на небі й на землі. Ідіть же навчайте всі народи... зберігати все, що я заповідав вам. І ось я з вами по всі дні до кінця віку» (Мат. 28, 18-20).

З воскресенням Христа в історію людства входить нова, революційна програма: благовість про поєднання Христом людини з Богом має сповнити всю вселенну. Вона має дістатись до серця кожної людини і стати законом життя одиниць, родин і народів. Вона повинна охопити всі народи землі й залишитись з ними до кінця світу. Її завдання — це привернення людині її характеру Божого синівства і започаткування тут на землі Божого Царства, якого завершення знайде свою повну форму у вічності.

Видимою формою тієї нової людської дійсности на землі є Христова Церква, що в імені Христа-Переможця має оживляти цю нову людську спільноту Його животворною благодаттю.

Вірні цій місії Воскресеного Христа, Його учні, а з ними всі Його визнавці, почали проповідувати животворне слово Христової Євангелії. З кожним днем число християн зростало; творились християнські родини, формувались християнські нації, поставали християнські держави. А в усіх них і понад ними виростала Христова Церква, об'єднуючи всіх в одності Прославленого Христа — Боголюдини.

2

Але сили зла не спали. Засліплення поганського Риму і фанатизм ісламу почали словом і мечем нищити цей новий тип людини, цю нову форму родинного, національного й громадського життя. До них сьогодні долучився безбожний комунізм, який за допомогою всіх новітніх засобів терору й насилля намагається знищити в серцях людей саму ідею Бога, Христа-Богочоловіка й Христової Церкви.

Одначе всі зусилля ворогів Бога й обоженої людини дотепер виявилися безуспішними. Чим більше мученичої крови впало на сторінки всесвітньої історії, тим ясніше блистіла перед світом велич Христової правди. Так було колись у минулому, так є тепер і сьогодні. Ніякі сили не змогли і ніколи не зможуть заглушити голошення серед людей Христової благовісти.

У квітні цього року припадають сумні роковини 25-річчя започаткування комуністичним режимом брутального переслідування нашої Церкви на землях України. На протязі цих кривавих років для

(закінчення на 2 стор.)

ЩАСЛИВЕ ЗАКІНЧЕННЯ ПОЧАТКОВОЇ НЕВДАЧІ

Американські астронавти вернулися на Землю

Драматичний поворот американських астронавтів судна „Аполлон-13" закінчився щасливо. Як було заповіджено, судно спустилося на трьох парашутах на Тихому океані, на південний схід від острова Самоа, лише на чотири милі від того місця, де на них ждали американський воєнний корабель «Айво Джіма» та другий корабель «Галл».

Поки дійшло до висадки на морі, то і залога судна і станція висилки міжпланетних суден на Місяць, а з ними й увесь американський народ та майже ввесь світ журилися, що станеться з астронавтами, якщо вони не долетять до Землі. Після розриву збірника з киснем та пошкодження електричної апаратури, астронавти були здані лише на мале судно «Акварій», що мав завезти двох астронавтів з командного судна „Одисей" на Місяць. „Акварій" був зчеплений з командним судном.

Астронавти сиділи в ньому, скорчені, обмежуючи зужиття води та радієві промови із контрольним пунктом у Г'юстоні, Тексас, щоб щадити електричну енергію. До того, по дорозі, ще судно збилося з правильного шляху й астронавтам грозило, що якщо вони не наставлять судно на правильний шлях, то розминуться з Землею у відстані 140 миль й полетять у міжпланетні простори, звідки для них уже не було б вороття. Та вистрілена ракета наставила курс судна на правильний шлях, і астронавти долетіли до земної атмосфери.

У відстані 13,100 миль, або одну годину й 24 хвилини льоту від Землі астронавти відчепили мале судно „Акварій" й пустили його у міжпланетні простори, а самі осіли на морі, звідки їх перевезено гелікоптерами на поклад корабля, а потім на Гаваї.

Увесь світ віддихнув з полегшею, а багато людей вислали гратуляційні телеграми президентові Р. Ніксонові, вітаючи його з успішним поворотом астронавтів на Землю. Побажання вислав, м. ін., також Папа Павло VI, який сказав, що молився за щасливий поворот астронавтів на Землю.

Президент Р. Ніксон наказав у неділю, 19 квітня, подячну молитву та богослуження в ЗДА за щасливий поворот астронавтів, а суддя трьом астронавтам дав найвище американське відзначення для цивільних «медалю миру». Президент поїхав враз з родинами астронавтів на Гаваї, де їм вручив медалі.

Астронавти із 150 фахівцями будуть досліджувати причини, чому в головному судні тріс збірник з водою та було пошкоджене електричне урядження.

Аґенція для висилки міжпланетних суден заповіла, що минула невдача не здержить висилки дальших суден на Місяць, але може трохи припізнити політ «Аполлона-14».

Більша пенсія алберт. послам

Албертські провінційні посли, що дістають 7,200 дол. платні, діставатимуть більшу пенсію, після відслуження трьох каденцій, але мусять платити вищі оплати. Досі вони платили 5% від своєї платні, тепер платитимуть 7½%. За це діставатимуть 4% своєї річної платні за кожний рік, прослужений в Албертській леґіслятурі, але не більше як за 20 років. Відповідно вищі пенсії дістануть теж провінційні міністри.

Коротки вістки

◈ **Канадське** міністерство оборони проголосило, що в Єлловнайф буде головна квартира командування канадських військ для канадської півночі. У кватирі буде зайнятих 35 вояків. Головне завдання канадських військ на півночі: патрульні польоти по підбігунових околицях.

◈ **У місяці** березні число безробітних у Канаді зросло на 16,000. При кінці березня було 542,000 безробітних, або 6.7% всіх працюючих канадців.

◈ **Директор** літньої оселі на Криму замовив устаткування для літніх таборів на Криму. Йому прислали велику кількість... санок. Совєтський сатиричний журнал „Крокодил" надрукував фотографію з санок й написав, що в Симферополі, на Криму, загалом ще ніколи не було снігу.

◈ **Сирія закупила** в Канаді сім і пів мільйона бушлів пшениці за ціну 15 мільйонів дол.

◈ **У французькому** гірському містечку Саллянш лявина засипала санаторію для туберкулічних дітей. Згинуло 72 дітей. Теж у польських Татрах були великі лявини, але всіх засипаних врятовано.

◈ **Канадський уряд** буде уділяти позичок на переїзд іміґрантам та їх родинам з усіх країн світу, якщо йдеться про фахівців, яких у Канаді потрібно. Перших 50.00 дол. за дорогу мусить іміґрант заплатити сам, а решту до 1,500.00 дол. у формі позички заплатить за нього канадський уряд.

◈ **Міністер** справедливости американського стейту Аляска покарав капітана совєтського судна „Мозир" В. Шестобітова карою 1,500.00 дол. за те, що він, переливаючи оливу до рибальських суден, випустив її в море і заничитив побережжя острова Кодіяк.

◈ **Два канадські** реактивні бойові літаки „Старфайтер" розбилися в Західній Німеччині. Обидва пільоти врятувалися парашутом.

◈ **В Англії помер** на 57-ому році життя кол. шеф поліції Скотленд Ярд Т. Баттлер. Баттлер відшукав й арештував всіх 15 учасників нападу на поїзд, де напасники зрабували сім й пів мільйона долярів. З арештованих напасників один втік з тюрми.

◈ **Мадирський** журналіст Янош Авар, який побував у Йорданії і був на зборах палестинських терористів в Аммані, пише, що терористи вирішили більше не поривати ізраїльських літаків, бо з того більше шкоди, як користи.

◈ **СССР і Китай** погодилися на частинне відтягнення військ з совєтсько-китайського кордону. Самого спору за кордон не полагоджено.

◈ **Провідник** невеликої терористичної групи палестинських арабів Ґані Аль-Ґаясан заповів, що кожний арабський провідник, який підпише мирову умову з Ізраїлем, підпише на себе присуд смерти, бо його організація вб'є його.

◈ **Уряд Перу** заповів, що купить у Канаді бл. 2½ мільйона бушлів пшениці, а на дальших 3 мільйони тони дає умовне замовлення.

ПЕКУЧА ПОТРЕБА НАШОЇ ЦЕРКВИ

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

Рід без нащадків засуджений на зникнення. Нарід, в якому число смертей перевищає число народжень, вимирає.

Що буде з Церквою, яка позбавлена систематичного приросту молодих священиків? Що буде з нашою, українською, католицькою Церквою тут, у Канаді, як вона не має щорічного приросту новоєреїв?

Це питання дуже важливе для кожного практикуючого українця-католика. Воно тривожить і нас та змушує ділитися отими думками в цих скромних рядках. Це не єдина потреба нашої Церкви, але суттєва. Ця тема призабута в нас. Цього питання не заторкують на ділових нарадах наших організацій, яким не чужі релігійні справи та майбутнє нашої Церкви. Не спостерігаємо, поза закликом до молитов, тієї пекучої справи в наших духовних кругах!

Відсувати це питання, збувати його мовчанкою, не заторкувати його тому, що розв'язати його нелегко, означає запорпати свою голову в пісок, щоб не бачити небезпеки. Та тим її не позбудемося!

Обставини тут, у Канаді, є тепер такі, що ми не можемо багато сподіватися на християнське виховання молоді в публічних школах, а навіть у т.зв. католицьких — сепаратних. Тим більше немає підстав сподіватися нам з таких шкіл покликань кандидатів до священичого стану в нашій Церкві. Навіть хоч би дехто з таких вибрав і став священиком у нашій Церкві, він ніколи не зможе прилягти цілою душею до справ нашої Церкви.

Політичні провідники подумали над проблемою доросту й створили молодіжні організації Пласт та СУМ, з яких сподіваються мати колись громадських працівників і політичних провідників. Комуністичний режим в Україні щоб у майбутньому доповнювати ряди партії, створив організації: жовтенят, піонерів, комсомольців. Тут готуються кадри майбутніх партійних робітників.

Тепер конкретно погляньмо, що робимо ми тут, щоб виховати нові кадри українських католицьких священиків. Кандидатами (якщо такі є) бувають одиниці, які молодість проводили в різних обставинах, часто чужих, щоб не сказати, неприхильних нам. Такий кандидат іде в чужу, латинську семінарію, де заражується почуттям меншевартости. Він почуває себе чужим і немов покривдженим, що він якийсь інший, як його теперішнє семінарське довкілля. Ситуацію трохи рятує Колегія ім. св. Йосафата в Римі та Мала семінарія там же. Трохи дасть наш Університет ім. св. Климента в Римі. Та всі вони покищо далекі від того, що уповні задовольнити духові потреби нашої Церкви в західному світі. Та й до згаданих закладів тяжко знайти кандидатів. А подумаймо, що нам треба готовити кадри духовенства на українські землі!

Пекуча потреба нашої Церкви — це наша власна, українська семінарія в Канаді. Тільки існування такої семінарії може запевнити нам кандидатів до вищих богословських студій та в майбутньому — добрих,, рідних священиків.

Треба, щоб кандидат на нашого священика виростав у атмосфері рідного обряду, мови, звичаїв. Тоді вони проникнуть його, і він житиме ними колись на добро Церкви. Така семінарія дає нагоду молодим пізнавати одні одних, встановлювати приязнь, що в дальшій праці на ниві Христа дуже важливе. Щоденною участю в нашій Літургії семінаристи вростають у живе тіло нашої Церкви. Вони не будуть членами пересадженими, встромленими, хоч би це було й по-мистецьки.

Мені, що жив та працював довгий час у Бразилії, дещо дивне: така багата країна Канада; така чисельна громада; такі гарні організації на церковному полі; з такими гарними та устаткованими церквами; з організаціями нашої молоді; митрополія з чотирма єпархіями; а все ж не спромоглися досі на свою, власну всеканадську, українську католицьку семінарію. Брак семінарії створив порожнечу під ногами. І в неї ми скорше чи пізніше, провалимося, може, й безслідно, якщо далі буде так, як є тепер.

Справа священичого доросту вимагає від нас праці. Вірю, що Христос в наші часи покликає шляхетних юнаків на свою службу. Та справа покликання не тільки справа Божа, а й наша. Боже покликання, якщо його не берегти, не розвивати у відповідних обставинах, може занидіти і зникнути. Такими обставинами, пригожими для плекання покликання, маємо зайнятися ми: християнська родина, наша християнська спільнота, наше духовенство, наша ієрархія і наша семінарія.

Не витхомирюймо нашого сумління твердженням: у наші матеріялістичні та вигідницькі часи — мало покликань. Хай їх буде й менше, як колись. Та де ж вони в нас можуть кристалізуватися, розвиватися, кріпшати, здійснюватися?! Створім семінарію, поведім кампанію заохоти до священичого стану, підготовмо наші родини до пожертвування своєї дитини, молімся за покликання, а тоді решту залишім Божому Провидінню! І щойно така щира, хоч і нелегка, праця з нашого боку дозволить нам щиро сказати: хай діється Божа воля!

Згадуючи світлу пам'ять героїв Української Церкви — мучеників та ісповідників, відзначаючи сумні роковини 25-річчя Голготи нашої Церкви на рідній землі, зробім те, що треба зробити: дати нашій Церкві священичий доріст.

Ленінові та іншим нечестивим — «Анатема»

УКАЗ РОСІЙСЬКОЇ ЗАКОРДОННОЇ ЦЕРКВИ

У журналі «Православная Русь», що виходить російською мовою, за давнім російським правописом, у манастирі в Джорданвілі, Н.И., опубліковано «указ архиєрейського синоду Російської православної Церкви за кордоном» у справі проголошування «анатеми» Ленінові та іншим нечестивим відступникам.

Текст анатеми такий: «Володимирові Ленінові та іншим переслідувачам Христової Церкви, нечестивим відступникам, які підняли руки на помазанника Божого, які вбивають священослужителів, знущаються над святими храмами, руйнують Божі святині, мучать наших братів і занечистили нашу батьківщину — анатема!»

Після проголошення хор тричі співає: «Анатема!»

Архиєрейський синод Російської православної Церкви за кордоном ще наприкінці минулого року розглядав справу Леніна у зв'язку з т.зв. ленінським ювілеєм. Вирішено протестувати проти цього ювілею, а в церквах проголошувати анатему, після відповідної проповіді.

Митрополит Філарет, голова синоду, теж написав у цій справі листа президентові Ніксонові.

В «указі» кажеться, що російські православні люди не можуть погодитися з тим, щоб одного з найбільших злочинців — Леніна звали великим гуманістом і щоб вільний світ відзначав день його народження.

Московський патріярх Тихон, попередник патріярха Алексея, 1918 року в окремому посланні кинув анатему на большевиків. Посилаючися на св. Павла, він написав: «Закликаю всіх вас, вірних дітей Православної Церкви Христової, не вступати з такими виродками людського роду ні в які зв'язки: „Відлучіть лукавого з-поміж вас самих" (1 Кор. 5, 13)».

СПІЛЬНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

(закінчення з 1 стор.)

нашої Церкви й українського народу на землях України, ми втратили майже всіх наших Єпископів, тисячі найкращих священиків, ченців і черниць та сотні тисяч безстрашних героїв-мучеників та ісповідників. Всі вони віддали життя за Христа і Його Божественну науку. Їхня геройська жертва ще скріпила проповідь Божого слова серед нашого народу і стала посівом для нових апостолів.

Відзначаючи цього року ці трагічні роковини в історії нашої Церкви, ми повинні протестувати перед усім вільним світом проти брутального переслідування безбожним комунізмом Української Католицької Церкви й українського народу та апелювати до всіх людей доброї волі стати в обороні наших покривджених братів і всіх переслідуваних християн.

3

Але саме протестування й апель до людей доброї волі не вистачає. Ми повинні посилити всюди, де тільки можемо, проповідування й закріплювання Христової науки. Це ми повинні почати від нас самих, наших родин, громад, організацій і поширити його в усій українській спільноті.

Зокрема, кожна наша українська дитина повинна стати предметом нашої найдбайливішої уваги. Світло Христової науки повинно стати центром всього її духового, національного й громадського виховання. Бо християнське виховання дітей загрожене сьогодні не тільки в країнах безбожного комунізму і поганських релігій; воно находиться в дуже великій небезпеці теж у країнах матеріялістичного лібералізму, де в імені свободи людини пропагуються найрізнородніші форми фальшивих наук.

Цей святий обов'язок християнського виховання дітей спадає найперше на батьків. Бо батьки, як ті, що дали дітям життя, є їхніми першими й головними виховниками. В цьому ніхто не може вповні їх заступити. Батькам повинна прийти з поміччю вся християнська суспільність через католицькі школи, пресу й інші виховні організації та установи.

Окремим способом повинна помагати батькам у вихованні дітей Христова Церква. Бо їй доручив Воскреслий Христос бути Його голосом на шляху людства до Бога. Таке є вчення II Ватиканського Собору („Християнське виховання", 2, 3).

Дорогі Брати й Сестри, роздумуючи сьогодні разом з Вами над повним значенням Христового воскресення, зокрема над дорученням Прославленого Христа проповідувати світові Його благовість, ми апелюємо до Вас усіх, зокрема до всіх українських батьків і матерей, щоб ми всі разом, під проводом нашої Церкви й провідників нашого українського народу, поставили як першу й найголовнішу точку нашої церковної й громадської праці належне релігійне й національне виховання *кожної нашої* української дитини.

Нехай не буде між нами ні одного члена нашої Церкви й нашої української спільноти, що не почував би себе відповідальним перед Богом, своєю Церквою і всім українським народом за таке виховання нашої дітвори. Віддаймо цій превважливій справі наш час, нашу увагу, наші найкращі педагогічні здібності, наш тяжко запрацьований гріш. Бо знаймо, що добре вихована дитина — це найцінніший скарб, що ми можемо дати Христовій Церкві і в своєму народові.

У радісний і світлий день Христового Воскресення шлемо Вам усім разом, дорогі Браття й Сестри, й кожному зокрема, наші найщиріші святочні, воскресні побажання. Нехай Прославлений Христос, наш Брат, Провідник і Спаситель, сповнить Ваші серця тою радістю, тим світлом і тим щастям, що Він їх приніс усім у цей світлий день своєї перемоги.

Подібні побажання засилаємо теж нашим Братам і Сестрам на рідних землях, з гарячою молитвою до Христа - Переможця, щоб вони чим скорше діждались повної свободи своєї Церкви й українського народу на землях України.

Дано у Вінніпезі, Едмонтоні, Торонті, Саскатуні, дня 7 квітня, в світлий празник Благовіщення Пречистої Діви Марії, 1970 року.

✠ **МАКСИМ ГЕРМАНЮК**, митрополит Вінніпезький
✠ **НІЛ САВАРИН**, єпископ Едмонтонський
✠ **ІСИДОР БОРЕЦЬКИЙ**, єпископ Торонтський
✠ **АНДРІЙ РОБОРЕЦЬКИЙ**, єпископ Саскатунський

«Ленінський ювілей» зневажає сумління

ПРОТЕСТНА НОТА ВО УНРАДИ

Керманич ресорту зовнішніх справ ВО УНРади Василь Федорончук вислав протестну ноту до голови Комісії прав людини ОН, іранської принцеси Ашраф Палаві, з приводу постанови Комісії відзначити сторіччя народження Леніна.

Нота відмічає неймовірність постанови Комісії прав людини про відзначення Леніна, як «гуманіста світових розмірів», і стверджує, що це відзначення не можна кваліфікувати інакше як виклик найелементарнішим принципам гуманізму і як зневагу пам'яті десятків мільйонів людей, що були принесені в жертву тріюмфові створеної Леніном негуманної тоталітарної комуністичної системи.

Доктрина і дія Леніна є абсолютним запереченням гуманізму, а встановлений Леніном режим є режимом національного гноблення, економічного й соціяльного визиску, партійно-поліційного терору.

Нота висвітлює підступну тактику Леніна в національному питанні. Ленін використовував національні рухи неросійських народів як засіб боротьби проти царизму і за встановлення диктатури комуністичної партії. Після захоплення влади Ленін фактами показав своє вороже ставлення до самостійницьких національних прагнень неросійських народів, знищивши збройною силою здобуту державну незалежність України та інших неросійських націй.

Відзначаючи засновника найнелюдянішої політичної системи і найбільш імперіялістичної держави в новітній історії як «великого світового гуманіста», Комісія прав людини і сама Організація Об'єднаних Націй явно порушують Хартію Об'єднаних Націй і Загальну заяву про права людини.

Копії ноти ВО УНРади із супровідним листом послано також генеральному секретареві У Танові та генеральному директорові ЮНЕСКО Роже Мае, бо саме ЮНЕСКО зробила рішення про відзначення ювілею Леніна.

МАЛИ РОЗМОВУ З МИТРОПОЛИТОМ

Вінніпезький митрополит Максим 13 квітня прийняв членів Ради громадських організацій за патріярший устрій УКЦеркви.

Митрополит одобрив плян віча, яке відбулося у Вінніпезі минулої неділі.

Головою Ради є д-р М. Марунчак.

У Мюнхені впроваджують правосл. єпископа

У Мюнхені 29 березня врочисто впроваджено новопосвяченого єпископа Ореста, владику Української Автокефальної Православної Церкви західноевропейських країн. На торжество прибув митрополит УАПЦеркви Мстислав.

Між гістьми був український католицький єпископ Платон, президент УНР в екзилі М. Лівицький та інші визначні особи.

Запрошують українського науковця з Праги

Літературознавець проф. д-р Орест Зілинський у Празі одержав запрошення викладати історію української літератури в Гарвардському університеті в 1970-71 академічному році.

Ор. Зілинський, син відомого мовознавця Івана Зілинського, є членом Чеської Академії наук. Він написав декілька цінних студій про український фолкльор.

Рішення запросити проф. Ол. Зілинського на відвідуючого професора в Гарварді зроблено на засіданні Гарвардського комітету українських студій, що відбулося 16-го березня з участю професорів: Гораса Ланта, Річарда Пайпса, Ігоря Шевченка, Віктора Вайнтрауба та Омеляна Пріцака, який очолює цей комітет, повідомляє «Інформаційний бюлетень українознавчих студій в університеті ім. Гарварда».

Пропозицію на запрошення проф. Зілинського подав проф. Лант, голова факультету слов'янських мов і літератур.

На пропозицію проф. Р. Пайпса прийнято прохання проф. Івана Решетаря включити в плян публікацій Українських студій у Гарварді перевірене і доповнене видання відомої його праці „Українська революція, 1917-1920".

Розглядається також справу запропонованого проф. Богданом Винарем каталогу джерельних праць для українських дослідів і студій.

Гарвардський комітет українських студій прийняв до друку працю про поета Михайла Драй-Хмару і політичну біографію Михайла Драгоманова.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (3)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Явився на порозі не рум'яний уже, а білий. Орлик стояв при столі, Горленко підпирав піч, Ломиковський дивився у вікно.

— А тамті де? — спитав гетьман, розглядаючись по хаті.

— Обідати пішли.

Орлик несміливо приступив до гетьмана. — Ваша милість теж зволять прийняти обід.

Гетьман заперечив головою. — Не хочу!

Це: «не хочу» було так сказане, що Орлик і не питався дальше.

Гетьман переступив поріг. Прискореним кроком підійшов до Ломиковського, подав руку, потім до Горленка і теж звитався з ним. — Як ваше здоров'я? — спитав силуючися на усміх.

— Спасибі милості вашій. Живемо помаленьки.

— Гірке це наше життя, панове товариші, ой гірке! Ворогові своєму такого не бажаю.

Орлик подав гетьманові якийсь старий, сильно висиджений фотель. Сів, спираючи руки на непевні поруччя.

Прикра мовчанка запанувала в кімнаті. Нараз — гук!

Гетьман здригнувся: — Стріляють цареві до обіду! — процідив крізь зуби.

Його руки нервово стискали поруччя. Зелений бузок заглядав у вікна. Від цеї зелені падали відблески на біле гетьманське обличчя і робили його ніби мертвим.

Горленко і Ломиковський глянули на Мазепу і їм жаль зробилося старого. На гадку, що його на царській раді могла стрінути обида, навіть ділом, а не лише словом, кров ударила їм до висок. Це ж не лиш для нього, але й для них усіх обида. Невже ж посмів би цар, тепер, коли тільки тисяч козацького війська, кінного й пішого, б'ється за його престіл, котрий тріщить, як отсе старе крісло, на якому сів гетьман, — невже ж смів би він віддячуватися Україні каменем за її хліб?

Гетьман мовчав. Всі три його вірники не спускали з нього очей.

Як же він, за останні місяці подався! З тої пори, як Мотря від'їхала від нього, ніби й життя покидає Мазепу. Ніби Мотря молодість зі собою забрала. Гетьман схуд, посивів, морщинами покрилися лиця, тільки ті очі світяться, як свічки. Як свічки над усопшим, прийшло Ломиковському на гадку.

І він стихійно і не надумуючися довго обхопив гетьмана за коліна: — Ваша милість, зводьте прийняти обід, хоч одну страву, хоч ложку борщу. Як же так у голоді сидіти. Будь ласка!

— Спасибі вам. Такого вони мені пива наварили, що й страви не хочу.

У словах гетьмана почувся жаль.

Старшинам дивно було слухати таких слів і дивитися на пригноблення гетьмана, котрий нарікати й жалуватися не любив.

— Коли б я так вірно і дбало служив Богові, то дістав би найбільшу нагороду, а тут, хоч би ти і в ангела перетворився, то й тоді, мабуть, жадної подяки не зажив би за службу і за вірність свою.

Знов залунали голосні стріли, перебиваючи гетьманові слова.

— На віват стріляють, прокляті! — вихопилося Горленкові.

Гетьман пильно подивився на нього.

— Стріляють!

І він гірко всміхнувся і поправився у старім і невигіднім кріслі.

Як же він постарівся, — знову промайнуло їм через голову. — Це вже не той Мазепа, що був перед роком.

І мороз пішов їм поза плечі. Якби так він, не дай, Боже, покинув їх тепер, переходячи, як сам це перед хвилиною зазначив, з поганої царської на кращу, Божу службу, що тоді сталося б з ними і з цілою Україною? Нема чоловіка, щоб міг зайняти його місце й гетьманувати так, як він.

Мазепа, ніби їх гадки відгадав: — Га що ж, в ложці каші з'їсти себе не дамо, хоч роти в них широкі й апетити великі.

Горленко стиснув руків'ять шаблі, Ломиковському очі засіяли.

— Милосте ваша! Не журіться. Ваш розум, а наші руки, не підемо в Москву шукати науки.

— Не підемо!

— Чого ж ви стоїте? — перебив їм нараз гетьман. — Сідайте! Подай, Пилипе, три крісла. Ближче! так.

Старшини крісла до гетьмана притягнули. — Присуньтеся, щоб не балакати в голос.

Присунулися крісло в крісло і гетьман почав: — Кажете, не підемо до них в науку. Шкода! Бо нема такого дурня на світі, від котрого не можна б чогось навчиться. А від москалів таки чимало. Подивіться на них. Не знаю, як війна скінчиться, але як тепер воно є, — то цар програв. Август зложив королівську корону, на польському пристолі засів царський супротивник, Станіслав Лещинський, Карло побіджує і тріюмфує. А дивіть, який послух у царському війську! Чи чували ви що там про якісь бунти, про якусь супротивність цареві? Ані сліду чогось подібного. А хай би воно так не дай Боже, в нас! Ще не скінчилася б баталія, а вже горлали б наші всезнайки, що гетьман винуватий, що його скинути треба, або ще чого гіршого, залунав би клич, — переходьте на другий бік! — От де наше нещастя, панове! Розказують, не знаю, чи правда, що коли цар у курфірста був і з ним з високої вежі одного замку дивитися, то прийшла йому охота, сказати до свого чоловіка, що поруч нього стояв: „скачи!"

— І що?

— І, — цей скочив...

— Монгольська деспотія.

— А в нас анархія слов'янська. Щоб збудувати державу, треба перше тую анархію переломити.

Ніхто не перечив.

Зелені відблиски на обличчю гетьмана жовкли й золотіли. Сонце схилялося на захід, а в хаті були від заходу вікна. І знов забреніли шибки.

— Алеж стріляють до біса! — завважив Ломиковський і гетьман знову питливо глянув на нього. Годі було з того погляду догадатися, чи по нутру йому тая завввага, чи ні.

Чому він нічого не говорить? Мовчить, як гріб! — питалися в душі старшини. Це ж така непевність, що довше й витримати годі. Висить над тобою скеля і гнітить. Ні втікати від неї, ні трутити, щоб покотилася до чорта.

Натяки, натяки й натяки, а нічого певного, нічого нового, ходиш, як у потемках, потайниками блукаєш.

І Ломиковський, як близький до гетьмана чоловік, зважився завдати йому питання: — Що ж там на тій раді було?

Гетьман здивовано подивився на нього.

— Нарада тайна була. Знаєте, що таке тайна? — відповів нерадо.

— Прощення вашої милости за сміливість прошу, алеж ми не чужі до вашої милости люди, не сторонні, а так сказати свої, близькі, з чого собі і честь велику маємо. Бачили збентеження свого реґіментаря і раді б знати, чи не приключилося йому щось непристойного для його достойної особи, щось такого, за що ми, як вірні його старшини, повинні б з усіх сил своїх кріпко за ним постояти.

Усі три припіднялися з місць. Видно, слова не сказані були на вітер, а добулися десь із глибин душі. Їх обличчя зробилися поважні й грізні, в їх очах запалав довго здержуваний огонь. Коли б гетьман сказав їм був у цей мент: — Так, зневажено мене. Ідіть і бороніть моєї чести! — вони безперечно пішли б, не зважаючи на ніщо.

Але гетьман не сказав того. Ще не пора.

Потягнув їх злегка за поли. — Чого ж бо ви зриваєтеся, сідайте! Невже ж гадаєте, що Мазепа дасть обиджати себе? Добре я

НА ГОЛГОТІ ЗАВЕРШИЛАСЯ ЖЕРТВА ЛЮБОВИ

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

В історії людського роду не буде вже більше чорнішої ночі та святішого дня, як оцей, що його пам'ять святкуємо.

У цю чорну ніч Христос — Богочоловік був зраджений, залишений своїми апостолами, зв'язаний та засуджений найбільше незаконним судом у домі Анни-Каяфи, а опісля цей несправедливий засуд підтвердив і римський намісник, хоч три рази заявив, що Ісус невинний.

Ще ніколи й нікого не супровождали так на страту, як Христа. Це була п'ятниця перед жидівською Пасхою. До Єрусалиму зійшлося багато народу. Всі вони чули про Христа, багато бачили Його особисто. Немало було таких, що були свідками Його чудес і чули Його науку. Тому вістка, що знаного Чудотворця із Назарету засудили на хресну смерть і вже сьогодні мають стратити, стягнула багатьох цікавих.

Походу стерегли римські вояки на чолі з сотником, що мав бути урядовим свідком смерти засудженців.

Тричі падав Христос під тягарем хреста, що його ніс на своїх плечах. Жидівська старшина налякалася, що жертва не вийде жива на місце страчення, тому примусила Симона Киренейського, щоб поміг винести хреста аж на гору.

Поза мурами Єрусалиму був горбок — Голгота. Туди повели засудженців. Був звичай, що милосерні жінки приготовляли спеціяльний напиток для страченців. Цей напиток вбивав вражливість людини й вона не відчувала болів. Людина була немов у наркозі. Христос прийняв жертву жінок, але пити не пив. Він хотів з повною свідомістю принести свою жертву любови...

Ось уже піднесений розп'ятий Христос. Повис Він поміж небом і землею. Земля здригнулася. Сонце померкло. Скали порозкладалися. Гроби відкрилися. Церковна заслона розпанахалася. Нарід тривожився, боявся...

А на хресті догоряла жертва любови. Куди глянь, море ненависти. А на хресті — догоряє любов.

«Зійди з хреста, якщо Ти Син Божий», — кричала ненависть і невіра. Але любов не сходила з хреста. Вона догаряла там. Любов дійшла свого вершка якраз на Голготі, на хресті.

«Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять» — молилася воплочена Любов за своїх катів...

Добрий Пастир і тут, на троні свого кривавого хреста, діяв і рятував заблукану вівцю. «Згадай на мене, Господи, як прийдеш у Царство Твоє» — говорив каяник ув останній годині. «Направду кажу тобі: сьогодні будеш зо мною у раю» — шептали завмираючі уста Доброго Пастиря...

Ще хвилина життя. І погляд розп'ятого Христа спочив на своїй Матері. І синівська любов дає заповіт своєму учневі: «Жінко, це син твій! Сину, це Мати твоя!» І в тую хвилину все християнство дістало Божу Матір за свою Матір...

А болі все більшали й більшали. Віддих ставав щораз тяжчий. Серце захлиствувалося браком крови, що зрошувала землю. Здавалося, що навіть Отець Небесний закрив своє обличчя. І тому із глибин зболілої душі виривається синівська скарга: «Боже, мій, Боже мій, чому Ти залишив мене?»

«Прагну» — сказали засохлі уста. І один вояк подав губку, напоєну оцтом. Це ще для більшої спраги.

І поглянувши Син Чоловічий на все своє життя, побачив, що довершив свого діла. «Звершилося!» — сказав Христос і дав свідчення собі. Вже не остається нічого, тільки: «Отче, в Твої руки віддаю мого духа». І схиливши голову, Спаситель помер. Це було, мабуть, 7 квітня 33 року нашої ери.

Земля дрижала. Пітьма запанувала в Єрусалимі. Нарід каявся і бився в груди в почутті своєї провини, а сотник-поганин крикав: «Направду цей був Сином Божим!»

Тривожний день клонився до кінця. Сонце кінчало свою дорогу. Тіла не могли висіти на Великдень. Треба їх похоронити. Никодим та Йосип одержали від Пилата згоду похоронити Вчителя. Пилат дивувався звітові сотника, що так скоро помер. Про смерть не могло бути й сумніву. Один вояк, для певности, пробив глибоко серце Розп'ятого.

Нашвидкуруч поховано тіло Христа. Жінки обіцяли собі прийти в неділю вранці і помазати тіло пахощами, як це годилося в юдеїв.

Та ще одне нагадали собі юдеї: «За життя казав Він, що воскресне. Пане, просять вони Пилата, поставити сторожу коло гробу, щоб часом не прийшли його учні, не викрали його й пустили чутку, що Він воскрес.

Пилат і тим разом пішов на руку старшині жидівській. Поставили на сторожі коло гробу вояків, що мали бути аж до третього дня. Гріб привалили тяжким каменем, а для певности заплюмбували гріб, поставивши велику печать.

І завдяки тим останнім подрібним старанням ворогів Христа ми сьогодні, у XX сторіччі, віримо в Нього, згадуємо і прославляємо його велику любов до нас.

Приступаймо й побожно цілуймо зображення Христа. Нехай наше серце живе любов'ю до Бога й любов'ю до нашого ближнього. Цілуймо Його й за тих, що цього свобідно робити не можуть і за тих, що не хочуть.

Любов нехай з'єднає нас усіх при гробі нашого Спасителя.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

МЕНШЕ УВАГИ ДЛЯ СВЄТЛЯНИ

Деякі українські газети забагато уваги приділяють Сталіновій дочці. Недавно вона написала образливу фразу про Шевченка. Мені здається, що Шевченко надто великий, а Свєтляна надто мала, щоб була потреба обороняти Шевченка від Свєтляниних закидів.

Хай собі Свєтляна пише, що хоче, і виходить заміж, за кого хоче.

Одна вінніпезька газета вже другий раз полемізує зі Свєтляною. Навіщо це? Не звертайте уваги на те, що вона базікає.

Якби ця сама особа писала якісь «критичні» уваги про великих російських письменників, то російські газети з таким завзяттям не бороняли б їх від Свєтляни Аллілуєвої чи як там вона зветься.

Едмонтон — В. Гавриш

ГОСПОДИНІ! ВЕСНА НАДХОДИТЬ!

Ми є спеціялістами для чищення килимів та хідників різного рода (SHAGS, INDIAS, TWIST, ORIENTAL etc). Можете їх вживати того самого дня після чищення. Чищення не лишає по собі ніякого запаху.

Apollo 70 Rug & Upholstery Care Ltd.
ТЕЛ.: 475-5442
Подаємо ціни даром.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Христос воскрес!

Всім нашим Костумерам, Приятелям та Знайомим пересилаємо щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

HAWRYSH AGENCY
10952 - 97 St., Tel.: 422-7204
EDMONTON, Alberta

З Празником Христового Воскресіння
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Бажаємо всім нашим членам та прихильникам
УПРАВА

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА КРЕДИТОВО — ЩАДНИЧА СПІЛКА В ЕДМОНТОНІ

полагоджує фінансово-банкові справи, а саме:

- приймає ощадностеві вклади.
- уділяє позики: на купно хат і їх направи; авт, хатнього устаткування; на поправу варстату праці та життєвих умовин; на подорожі, вакації; на оплату для студентів, тощо.
- виплачує 6% дивіденди (вищі, як банків й трост компаній).
- бере найнижчі відсотки від позик.
- ощадності й позики асекурує, так що на випадок смерти, ощадности подвоюються, а позики анулюються.

За інформаціями звертайтеся до пп.:
О. Жарський, тел. 479-1613
Й. Степа, тел.: 455-2890
інж. М. Когут, тел.: 488-1633

УРЯДОВІ ГОДИНИ: в середу від 7 - 9 год. вечером та в суботу від 10 - 1-ої год. в свойому бюрі при 9710 - 108А Авеню.

ВСІ вступаймо до кредитівки для своєї користи.

Виставка Ж. Ласовського у Вінніпезі

У Вінніпезі, в мистецькій ґалерії УВАН при вулиці Флора відкрито виставку рисунків і акварель Ждана Ласовського з Ню Йорку.

Відкриваючи її, почесний гість УВАН — ректор Українського вільного університету В. Янів дав характеристику стилю молодого талановитого українського мистця: «його шукання синтези інтелектуального абстракціонізму з реалістичною орнаментальністю».

В. Янів згадав, що він особисто знає батьків Ждана ще з часів перебування у Львові перед другою світовою війною.

Ждан Ласовський народився 1945 року. Вивчав мистецтво в нюйоркській «Скул оф Віжуал Артс». В Ню Йорку він мав уже дві індивідуальні виставки, одну в Фордгамському університеті, а другу в Українському літературно-мистецькому клюбі; крім цього, брав участь у збірних виставках.

Перша індивідуальна вистава його праць у Канаді відбулася в березні ц.р. в українській ґалерії «Ми і світ» у Торонті.

Виставка Ж. Ласовського у Вінніпезі буде відкрита до 15 травня. Оглядати можна щосереди й щоп'ятниці вечері, а теж щонеділі пополудні.

ШКІЛЬНІ УСПІХИ

Керол Савка, дочка Теодора й Анни Савків, парафіян церкви Пресв. Євхаристії, здобула найвищі оцінки в іспитах 9-ої кляси в 1969 році і за це була відзначена медалею генерального губернатора Канади. Губернатор Алберти Мекюен особисто вручив медалю відзначеній учениці, ґратулюючи їй та її батькам. Урочиста церемонія відбулася 6 березня в школі ім. св. Кляри.

Друге місце в іспитах 9-ої кляси школи ім. св. Лева осягнула Катруся Рочковська, дочка Юліяна й Магдалини Рочковських. Вони теж є парафіянами церкви Пресв. Євхаристії.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Вівторок, 28 квітня:

о 6.30 веч. в «Норвуд ліджон» заходом Клюбу українських професіоналістів і підприємців — доповідь посла В. Томина про законопроєкт реформи податків; після доповіді — вечеря.

* * *

Неділя, 3 травня:

год. 1.30 пopол. в Ювілейній авдиторії, 114 вул. — 87 авеню: спільне свячене парафії св. Юрія.

• • •

год. 2-5 попол. в Культурному центрі св. Василія: чайне прийняття і концерт з нагоди Дня матері заходом Марійської дружини тієї парафії.

• • •

год. 7.30 веч. відбудеться в залі УНО, 10626 - 98 вул., заходом відділу БУК Пресв. Євхаристії під патронатом спархіяльної управи БУК — прилюдна доповідь «Проблема Києво-галицької патріярхії під сучасну пору» (доповідач запрошений з-поза Едмонтону).

• • •

Неділя, 10 травня:

о 3 год. попол. в авдиторії «Вікторія гайскул»: народні збори з доповіддю д-ра М. Марунчака з Вінніпеґу про справу патріярхії УКЦеркви.

Вісті з Едмонтону

Український балет на сцені Ювілейної авдиторії

Повільно відслоняється завіса, і сцена розцвітає українським дівочим хороводом. Гурт дівчат у прекрасних полтавських одягах, під звуки купальської хороводної пісні «Марина» („Кругом Маринoньки ходили дівоньки''), граціозно переходять через складні мистецькі формації з вінками в руках.

Багатство та кольоритна гармонія українських одягів відбивається на затемненому тлі декорації, яка передає околицю мальовничого українського села при заході сонця, з тинами, соняшниками, тополями та біленькими хатами.

Аж ось декорації зміняються і по річці, на краю села, дівчата пускають вінки із запаленими свічками. Вінки повільно пливуть по річці, лише світло свічок сяє на постатях дівчат, які парами чи по три йдуть берегом.

Надходить північ. Сміливий юнак іде шукати цвіт папороті. На цей час декорації знову міняються. На сцені — ліс. Духи лякають парубка, відганяють його від зачарованого місця. Раптом яскраве світло заливає сцену. Це розцвіла папороть і своїм цвітом освітила ліс.

Парубок пізнає серед духів постать своєї коханої. Чи це вона, чи дух прийняв її вигляд, щоб заманити його кудись? Але час минає — папороть в'яне і зникає. Знеможений парубок хилиться додолу. Дівчина все ж знаходить свого милого в лісі. Уже вдвох вони вертаються до села.

Сцена знову перетворюється на околицю села. Сходяться парубки і дівчата. Хлопці запалюють вогнище, і сцена оживає прекрасним фіналом, в якому ефективно поєднані рухливість і краса українського танку з народними звичаями. Тут спеціяльно поставлено танки, в яких бере участь увесь ансамбль і солісти, і танки вдало переплітаються із стрибками через вогнище.

Цей балет закінчував програму недавнього концерту загальноедмонтонського балетного ансамблю «Алберта» в Ювілейній авдиторії.

Творцем і хореографом балету „Ніч під Івана Купала"

Наталка ДОБРОЛІЖ-МАЇВСЬКА

була Наталка Доброліж-Маївська. Наталка не вперше ставить український балет у програмі балетного ансамблю «Алберта». Позаминулого року видатною точкою їхнього концерту був балет за українською казкою «Рукавичка». На обох концертах було понад 2,000 людей, здебільшого англосаксів.

В останній програмі виступали й інші балети. Про неабиякий успіх українського балету свідчить факт, що ансамбль «Алберта», якого мистецьким керівником є Рут Карс, включив балет «Ніч під Івана Купала» у репертуар свого концертового турне в Алберті й Саскачевані.

Танцюристами, що виступали в українськім балеті, були здебільшого неукраїнці. Наталка, видно, навчаючи їх, передала їм свою любов до українського танку та захопила їх його красою.

Декорації виконав мистець-маляр Вадим Доброліж.

Спільні виступи з нашими співгромадянами дають справжню нагоду показати красу українського мистецтва. Балет «Ніч під Івана Купала» був неабияким нашим досягненням через те, що відбувся на загальноканадській сцені і здобув загальне визнання.

К. Т-ко

Відділ ЛУКЖ придбав 11,000 долярів

РІЧНИЙ ЧАЙ ПАРАФІЇ СВ. ПОКРОВИ

Як минулими роками, так і цього року, весняний чай парафії св. Покрови був дуже успішний. Бл. 300 осіб 12 квітня прийшли до авдиторії школи ім. св. Миколая, щоб зустрінутися із знайомими, мило провести час і ближче познайомитися із працею місцевого відділу ЛУКЖ, який приготовив це чайне прийняття.

Між гостями був Преосвященний Владика Ніл, о. митрат В. Лаба, місцеві оо. душпастирі. Імпрезу відкрила гарним та змістовним словом п-і К. Петецька, голова єпархіяльної управи ЛУКЖ. Вона висловила признання відділові за їхню працю та побажала успіху на майбутнє. П-і Смук, голова відділу ЛУКЖ парафії св. Покрови, при, привітала теж нового о. пароха В. Волошина, бажаючи йому якнайкращих успіхів.

Чай наливали пані: Блавацька, Паік, Рудницька, Ойстрик, Козяк, Байрак, Сірман, Хаба, Петецька, Смолик, Кейван, Чупіл, Слобода, Войтків, Кулеба та Катринич. Гостей вітали парох о. В. Волошин, п-і Смук — голова відділу ЛУКЖ і п-і Р. Пазюк, попередня голова.

Книгу гостей вели пані: Стеблик і Вітрик. Гостями займалися: А. Прокоп та С. Зелена. Організаторками імпрези були: О. Глусь та Р. Дайко. Чай до головного стола доносила С. Яніцька; до інших столів — А. Данильчук, С. Кутна, М. Ярема, М. Сирник, М. Мандрик та панночки: І. Прокоп, І. Зелена, С. Болехівська, Л. Ткачук, Ш. Локанюк, В. Яніцька, Д. Романюк, Д. Вінцентович, Г. Богатчук, Д. Масква.

Продаж білетів розгри вела п-і М. Кучер. Господинями в кухні були: В. Зарудинець, Г. Нагайовська, А. Івасюк та К. Головайчук.

Хоча наш відділ не дуже великий, то щиро працює для парафії. Минулого року відділ передав церковному комітетові 11 тисяч долярів на сплату довгу. Бажаємо, щоб якнайбільше жінок із парафії вступили в члени нашого відділу; тоді наша праця була б ще успішніша.

А. Прокоп

«Свячене» та інші імпрези парафії Пресвятої Євхаристії

У Провідну неділю, 5 квітня, в парафії Пресвятої Євхаристії було спільне «свячене», яке дбайливо приготовив відділ ЛУКЖ.

О. парох Я. Федуник поблагословив паску та всю їжу. В час свяченого привіти парафіянам і гостям склали: від ЛУКЖ п-і Й. Кулеба — голова відділу ЛУКЖ, від церковного комітету — його голова п. М. Кітура, від молодечих організацій (Марійської дружини дівчат та УКЮ) — голова Марійської дружини Дж. Саґан, від Дому пенсіонерів — п. Я. Клодій, від відділу БУК — голова п. В. Духній. Вітаючи учасників гостини, о. Федуник указав на велике значення спільних імпрез у парафії, які зміцнюють почуття єдности між парафіянами.

Господарем цієї парафіяльної імпрези був п. В. Духній. Співом «Ангел вопіяше» закінчено цю родинну, парафіяльну імпрезу.

У неділю 16 березня заходом відділів БУК і ЛУКЖ відбувся виклад д-ра А. Мартинюка (із висвітленням фільму) про шкідливі наслідки уживання ЛСД і маріхуани. На доповідь прийшло бл. 100 осіб — батьків й молоді. Вони з великим зацікавленням слухали доповіді лікаря.

Перед Великоднем, від 18 до 21 березня в церкві були духовні вправи під проводом о. П. Бальцара ЧСВВ із Бразилії. В Лазареву суботу була великодня сповідь. Сповідали: о. П. Бальцар, о. д-р М. Сопуляк, о. Я. Федуник та о. Ів. Кратко. У Квітну неділю понад 450 осіб прийняло Святе Причастя.

Тієї самої неділі 22 березня пополудні заходом відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії за допомогою інших відділів Едмонтону був чай у єпископській резиденції. Господинею імпрези була п-і Й. Кулеба, голова відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії; їй допомагали п-і Т. Закотюк, Е. Серінк, А. Кошка та Є. Гук. Представницями відділів ЛУКЖ Едмонтону були пані: Вареница — Беверлі, М. Семків — І відділ „Доброї волі", Г. Боднар — ІІ відділ „Доброї волі", Середа —св. Василія, Яніцька — св. Володимира, Пук — Успення Богородиці, Шевчук — св. Миколая і Нагуляк — Пресв. Євхаристії.

Чай наливали голови відділів ЛУКЖ і представниці молоді: Беверлі — п-і В. Смук і Ів. Прокоп, І відділ „Доброї волі" — п-і М. Хаба і Фл. Плішка, ІІ відділ „Доброї волі" п-і В. Байрак і Т. Папірник, св. Василія — п-і Л. Слобода і Л. Винник, св. Володимира — п-і Катринич і М. Бартман, Успення — п-і Е. Сірман і П. Давидович, св. Миколая — п-і Ш. Рудницька і Д. Кривуляк, Пресв. Євхаристії — п-і М. Нагуляк і Дж. Саґан. Гостей вітали: К. Петецька, голова єпархіяльної управи ЛУКЖ, і Йосифа Кулеба, голова відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії, що улаштував імпрезу. Книгу гостей вели п-і: О. Федак і М. Ельчин; реєстрація — п-і: М. Демчук, М. Даскавич, Л. Вацке і М. Семків.

Столи прибрали п-і: Т. Закотюк, Е. Серінк. Сендвічі й солодке подарували відділи ЛУКЖ Едмонтону. Срібло й посуд позичив відділ ЛУКЖ Пресв. Євхаристії та п-і Е. Страшок і А. Козловська; обруси — п-і К. Кардинал. Помагали ще п-і: Кулеба, Кошка, Сліпчук, Єленяк. Чай пройшов у гарній атмосфері. Гостей було понад 400.

У Великий четвер заходом відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії відбувся в «Норт Гейт» успішний продаж великоднього печива. Імпрезою керували п-і: М. Головата, А. Клодій, А. Кучмак, Е. Гук, А. Кошка; помагали п-і: М. Демчук, О. Полок і П. Саґан. Крім печива, дарованого членкинями відділу ЛУКЖ і парафіянками, комітет під проводом п-і Ф. Мартинюк прилагодив 80 пасок та інше печиво. В середу перед продажем усе приготоване оцінили й опакували п-і: О. Полок, Е. Серінк, М. Головата, С. Раско, Р. Сліпчук, А. Кучмак, К. Осадчук, М. Даскавич, Т. Закотюк, Й. Кулеба й А. Кошка.

Великдень у церкві Пресв. Євхаристії святковано дуже врочисто. Воскресну Утреню й Літургію служив о. Я. Федуник, а врочисту Літургію — о. канцлер М. Сопуляк. На обох Службах Божих церква була заповнена вірними.

У неділю 15 березня, в час конкурсу ІІ відділу катедральної „Доброї волі" на найкращу писанку, п-і Д. Головата, парафіянка церкви Пресв. Євхаристії, здобула третю нагороду. На конкурсі було 62 писанки.

АРХИЄР. ЛІТУРГІЯ НА ВЕЛИКДЕНЬ

На Великдень 16 квітня в едмонтонській церкві св. Юрія Побідоносця буде врочиста архиєрейська Літургія. Початок — 8 година ранку.

ВІДНОВЛЯЮТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДДІЛУ УКЮ

У парафії Пресвятої Євхаристії відновлено діяльність відділу УКЮ. На перших сходинах було 14 хлопців і дівчат. Вибрано управу: голова — Доналд Раско, секретар — Діяна Мидляк і скарбник — Сандра Саґан.

На других сходинах число членів зросло до 29. З доручення о. пароха Я. Федуника провідником відділу є о. Ів. Кратко. В неділю 22 березня відділ відвідала голова єпархіяльної управи УКЮ п-а Т. Папірник.

На двох сходинах перед Великоднем дівчата під проводом о. Івана й Марії Кратків пильно займалися писанням писанок.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ВОСКРЕС, ЯК СКАЗАВ

о. Василь ЛАБА

«Воскрес, як сказав» (Мт. 28, 6). Ці слова ангела, наочного свідка Христового воскресення, сказані до жінок-мироносиць, перших, що довідалися від нього про Христове воскресення, понесених відгомом від порожнього гробу Господнього по всій громаді Христових учнів, стурбованій подіями останніх днів.

Христос не один раз сказав, а багато разів заповідав своїм учням, що Він буде вбитий і по смерті воскресне. Говорив про це трьом апостолам, як на їхніх очах переображувався на Таворській горі, як ішов з ними до Кесарії Филипової (Мр. 8, 31), як останній раз входив з ними до Єрусалиму (Мр. 10, 33-34). Якби Христос говорив був до них таємно, як говорив до жидів у єрусалимському храмі, прогнавши з нього тих, що продавали там голуби і міняли гроші: «Зруйнуйте цей храм, а я в три дні здвигну його» (Ів. 2, 19), то апостоли могли б не розуміти Його слів. Але Він говорив апостолам виразними словами, зазначував, якою смертю вмре, і, виразно вказав день, коли воскресне: третій по Його смерті. Це передсказання було таке голосне, що дійшло навіть до вух первосвящеників і фарисеїв — було причиною, що вони на другий день по п'ятниці удалися до Пилата, кажучи: «Пане, ми пригадали собі, що той обманець, будучи ще живим, сказав: після трьох днів воскресну; прикажи, отже, стерегти гробу аж до третього дня» (Мт. 27, 62-64).

Дивна річ, що Христові апостоли не очікували дня Христового воскресення, а ще дивніше, що вони не повірили вістці, що Він справді воскрес. Апостол Тома не був між ними єдиний невірний. Він тільки з-поміж них усіх найбільш уперто не вірив. Христос мусів щойно переконувати апостолів, що це не привид, а таки Він сам являється їм у прославленому тілі: на їхніх очах їв, дозволяв дотикатися своїх ран на тілі.

Такими ж невірними були й жінки-мироносиці, коли вони несли олійки та пахощі, щоб ними надовше захоронити тіло Христове перед розкладанням у гробі, та коли питали ангела, хто забрав з гробу тіло Христа і куди його переніс (Ів. 20, 1-15).

Декого дивує й те, що Христос по своєму воскресенні не явився нікому з-поза кола своїх учнів, наприклад, первосвященикам і фарисеям, які Його засудили на смерть. Та це були невірні іншого роду, закаменілі серцем. Про них Христос у притчі про багача і Лазаря говорив, що коли б хто і з мертвих воскрес, вони не повірять (Лк. 16, 31). Тому Він сам не являвся їм.

Христос, добрий пастир, обмежувався до своїх розбритих овець і кликав їх по імені: «Маріє, Томо, Петре-Петре...» у стадо, яке Його голос знало і пішло за Ним (Ів. 10, 3-4).

Мале Христове стадо віруючих щораз більшало. На горі в Галилеї було їх п'ятсот, в день Зшестя Святого Духа вже було п'ять тисяч. Христові апостоли, самі уверені, з великою силою свідчили про воскресення Ісуса Христа, Господа нашого, і велика ласка була на всіх (Апостольські діяння 4, 33). По короткочасній зневірі прийшла сильна віра, що Христос воскрес, як сказав.

ЗАЯВА ПАПИ ПАВЛА VI

Минулої суботи 18 квітня Папа Павло VI зробив заяву, яка є відповіддю на тривожні запити з різних боків.

У промові до багатотисячної маси прочан Вселенський архиєрей висловив надію в остаточне поєднання католиків і православних «в одній вірі і в одній Церкві». При цьому зробив застереження: «На нашу думку, щира віднова єдности Католицької і Православної Церков не може статися коштом Східних Католицьких Церков або сумнівними шляхами богослужбової спілки, яка не рахується з вимогами правдивого християнського вчення і може спричинити ілюзії й замішання».

Ілюзій, здається, ще не було ні в кого, однак деяке замішання де в кого вже було. Заява, яку зробив Павло VI, була і є потрібна.

Московська патріярхія суне руку всюди

КАЖЕ МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ У ЛОНДОНІ

Православний митрополит Мстислав (Скрипник) у час недавнього перебування в Лондоні мав зустріч з кентерберським архиєпископом М. Рамзі, головою Англіканської Церкви. Ця зустріч, повідомляє газета «Свобода», дала нагоду «поінформувати про сучасний стан Української Автокефальної Православної Церкви у вільному світі, про її організаційну структуру та постійну розбудову».

Український гість сказав, що на цю пору московська патріярхія, цілковито підпорядкована совєтському режимові, просуває руку всюди. Прийняття московської патріярхії до Всесвітньої Ради Церков має погані наслідки, сказав митрополит Мстислав. Зростає тепер діяльність висланців московської патріярхії на терені Ватикану.

У ЗДА, сказав митрополит Мстислав, московська патріярхія почала підривні заходи, «спримовані на ліквідацію окремих національних православних церков та підпорядкування церковного життя православних мешканців Північної Америки під духовну зверхність московської патріярхії».

Іх Блаженству Верховному Архиепископові Кардиналові Кир Йосифові, Преосвященному Владиці Кир Нілові, Всесвітлішому Отцеві Синкелові д-рові Василеві Лабі, Отцям співбратам, проводам українських національних установ і організацій в Едмонтоні і всім знайомим щирі вітання з приводу празника Христового Воскресення складає

о. Володимир Тарнавський з родиною

Яка доля «інших» етнічних груп?

IV ТОМ ЗВІДОМЛЕННЯ КОРОЛІВСЬКОЇ КОМІСІЇ

Після трьох перших томів звідомлення королівської комісії для справ двомовности й двокультурности, присвячених справам двох «офіційних» груп у Канаді: британської та французької, комісія оприлюднила четвертий том свого кінцевого звіту з рекомендаціями в справі збереження мов і культур «інших етнічних груп».

У вступі комісія повертається ще раз до інтерпретації свого мандату з 1963 року й дає пояснення деяких основних питань канадської дійсности. Згідно з цими згори одержаними директивами комісія стверджує, що «бути англомовним чи франкомовним не конче означає бути британського чи французького походження». Яке б не було етнічне походження чи матірня мова канадців, всі вони мають рівні природні й цивільні права в рямках двох основних мовних середовищ у Канаді: англо- чи франкомовного.

Кожен громадянин Канади може вибирати: або асиміляцію, або інтеграцію. Ті, що вибирають інтеграцію, включаються в англомовну або франкомовну спільноту, не втрачаючи своєї ідентичности, своєї мови й культури.

Комісія не визнає концепції «третьої сили» в Канаді, що протиставилась би англо- чи франкомовній групі. «Третя сила» не існує в якомусь політичному сенсі. Вона тільки підрахована на основі статистичних даних про канадців небританського й нефранцузького походження. Єдине спільне, що ця «третя сила» має, це негативна признака неприналежности до «британців» і «французів».

Комісія відкидає теж поняття «багатокультурности». Двомовна Канада також тільки двокультурна. Інші етнічні мови й культури можуть зберігатися й розвиватися в контексті офіційної двомовности й двокультурности. В основному це справа провінційних урядів. Комісія рекомендує починати навчання «інших» мов уже в початкових клясах, якщо є відповідна кількість учнів.

Проф. Яр. Рудницький не погоджується

Проф. Ярослав Рудницький на пресовій конференції в Оттаві сказав, що він не погоджується з рекомендаціями королівської комісії для справ двомовности і двокультурности. «Він заявив, що ані він, ані комісія не змінили становища: він далі обстоює свою пропозицію, а інші члени комісії противляться їй», повідомляє з Торонта «Глоб енд мейл» (16 квітня).

Я. Рудницький, член королівської комісії, в першому томі звідомлення тієї комісії висунув концепцію «обласних мов», себто української й німецької у степових провінціях, де принаймні 10% населення говорить даною мовою.

Четвертий том звідомлення комісії, опублікований цими днями, допускає тільки двомовність і двокультурність у Канаді, на даючи ніякого конституційного забезпечення іншим мовам.

СТУДИНА КОНФЕРЕНЦІЯ В НІМЕЧЧИНІ

У німецькому місті Марбурзі в днях від 15 до 20 березня відбулася студійна конференція, присвячена темі «Українці, білоруси і німці». Її вже вдруге влаштувала німецька організація «Штудентенбільдунгсверк», яка організує студійні семінарі для студентської молоді.

Така сама конференція відбулася в квітні 1966 р. в Фрідріхсдорфі біля Франкфурту.

Цього року, крім німецьких доповідачів, виступали з доповідями німецькою мовою проф. В. Кубійович, П. Феденко, Т. Леонтій та М. Антохій.

НЕГРИ ПОБИЛИ В. ЧАПЛЕНКА

У Бруклині два негри напали на проф. В. Чапленка, коли він вертався додому, побили його й пограбували. Напад стався поблизу хати В. Чапленка.

Божий гріб – місце Христового Воскресення

о. Михайло СОПУЛЯК

У просторій єрусалимській церкві Господнього гробу, під одним дахом, приміщені кілька церков та кільканадцять каплиць. Найважливіші з них дві церкви: Голготи та церква Господнього гробу.

Поміж обома церквами відстань невелика: тільки 147 стіп. Однак для історії Спасителя та християнства та відстань безконечна, бо це відстань між ганебною смертю на хресті і світлим Христовим воскресенням, між убивством Месії і його Євангелії та Їхнім воскресенням у великій славі та блеску. Здається, що ні одне місце на всій земній кулі не притягало так до себе очі людства на протязі двох минулих тисячоріч, як Божий Гріб — місце Христового воскресення в Єрусалимі. І тепер, хоч ні один прочанин не минає Голготи з місцем Христового розп'яття, його очі в першу чергу звертаються в напрямі Церкви Господнього Воскресення, де міститься найважливіше з усіх святих місць — Божий гріб.

ЦЕРКВА ВОСКРЕСЕННЯ

Колишня велична церква Господнього Воскресення, збудована цісарем Константином в 325 - 336 рр., була посередньою будовою, що старалася пов'язати давні римські будівлі-мавзолеї з християнською церквою. Звідси і округла форма. Константинова будівля була знищена й відбудовувана кілька разів. Її основи та первісна форма таки збереглися досьогодні. Теперішня будова є твором хрестоносців. Але й цю церкву відбудовували греки після пожежі в 1808 р. на давніх основах. Під час перебудови грецькі будівничі забудували гарні стрункі мармурові колони, що піддержували баню церкви, в не надто зручні стовпи, грубі на 6 стіп і високі на 61 стопу. На тих 18 стовпах збудовано два ряди галерій, що в них приміщені каплиці, склади тощо трьох віровизнань, що мають найбільше прав у церкві Господнього гробу, тобто римо-католиків, православних греків і вірмен. Над галеріями є баня, виготовлена з заліза; зверху вона покрита олив'яною бляхою. Верх бані згорів у 1949 р. і його направлено тимчасово. Копула закінчена позолоченим хрестом, під яким є прожектор, що освітлює хрест уночі. Від підлоги церкви до верху хреста є 153 стопи.

Первісна церква Воскресення мала в промірі 118 стіп. У відстані 40 стіп від стіни тягнувся кругом ряд мармурових колон, які в 1808 р. забудовано в грубі стовпи. Відстань між стіною і стовпами забудовано, створюючи доволі широкий коридор, де потім влаштовано ряд каплиць та складів. Через це зменшилася властива церква, яка тепер має у промірі тільки 61 стопу. В планах перебудови цілої церкви Господнього гробу, що тепер ведеться, передбачена теж перебудова церкви Воскресення та каплиці, що в ній є Божий гріб.

БОЖИЙ ГРІБ

Посередині церкви Воскресення, під банею, стоїть каплиця Воскресення, або властивий Божий гріб, що в ньому, після Розп'яття, три дні лежало тіло Спасителя.

КАПЛИЦЯ АНГЕЛІВ

ЦЕРКВА ГОСПОДНЬОГО ГРОБУ

Каплиця Воскресення, то трохи незвичайна будівля в турецькому рококовому стилі, прямокутної форми, довга на 26 стіп, широка на 18 стіп та стільки ж стіп висока. Каплицю збудовано за проєктом грецького архітекта Кальфа Комменоса, що відбудував у 1808 р. церкву Господнього гробу. Зовнішні стіни каплиці покриті різьбленими червоними кам'яними плитами, що подібні до мармуру. Кругом каплиці є 16 стовпів, що кінчаються балюстрадою з колон, на яких спочиває невелика баня, збудована в російському стилі. Від землі до верху копули є 32 стопи. Каплиця оточена мармуровим обмурюванням, що в деяких місцях попериває. Зі східного боку перед входом до каплиці є мармурові підмурівки, що творять неначе невеличкий притвір. На підмурівках стоять по три великі свічники з високими свічками, які постійно горять. Поруч підмурівки стоять з обох боків по три великі канделябри.

Входова стіна каплиці є прикрашена багатьома плоскорізьбами та чотирма крученими колонами, теж виконаними в плоскорізьбі.

На входовій стіні висять три образи, що представляють Христове Воскресення. Перед кожним образом постійно горять по одній лямпаді. Образи та лямпади належать трьом головним віровизнаням: найвищий образ — римо-католикам, середній — православним грекам, долішній — вірменам. На врочисті свята входову стіну прибирають квітами, образами, свічками та безчисленними червоними, зеленими, голубими та білими лямпадками. Тоді теж освітлюють багато галерій над каплицею Воскресення та грецьку церкву „Католікон" напроти каплиці, а теж хрест на бані церкви. Здається, що тоді сповняється пророцтво Ісаї, що віщував про гріб Месії: „...корінь Єссея буде знам'ям народам; погани шукатимуть його, і житло його буде славне" (Іс. 11, 10).

До каплиці Воскресення входиться високим на 5 стіп входом, який є звичайно відкритий. Подвійні двері замикають лише в час богослужб греків та вірмен, коли, згідно з приписами їхнього обряду, двері замикаються.

Каплиця складається з двох частин: каплиці Анге-

(закінчення на 5 стор.)

ЛЯМПАДИ В ГОСПОДНЬОМУ ГРОБІ

Нові низькі ціни

за переліт до Східної Европи:
від 29 - 45 днів
з Едмонтону:

ДО КИЄВА Й НАЗАД —	$520.00*
ДО МОСКВИ Й НАЗАД —	$551.00*
ДО ПРАГИ Й НАЗАД —	$426.00*
ДО ВАРШАВИ Й НАЗАД —	$458.00*

Полагоджуємо скоро справи пашпортів та віз.

* З Едмонтону треба виїхати перед 30 травнем 1970 р. Після 31 травня ціни дещо вищі.

BURRITT TRAVEL SERVICE LIMITED
American Express Representative
MACDONALD HOTEL ARCADE — Phone: 429-4302
8123 - 104 STREET — Phone: 433-2431

ПРОВІДНА НЕДІЛЯ

3 травня

ДІЯНІЯ АПОСТОЛІВ: зач. 14

У ті дні руками апостолів ділялися знаки і многі чудеса в народі. І були всі однодушно в притворі Соломона. А з інших ніхто не важився до них прилучитись; але величав їх нарід.

І щораз більше прибувало віруючих у Господа, множество мужів і жінок, так що і на вулиці виносили недужих і клали на постелях та ліжках, щоб як переходив Петро, бодай тінь його отінила кого з них.

Сходилося також множество із довколишніх міст до Єрусалиму, що приносили недужих і мучених нечистими духами; і ті всі ставали уздоровленими.

І повстав первосвященик та всі, що з ними були, що є секта садукеїв, наповнилися завистю і наложили руки на апостолів і посадили їх в прилюдну в'язницю.

Та ангел Господній уночі відчинив двері в'язниці і вивів їх, кажучи: Ідіть і, ставувши, говоріть у храмі народові всі слова сього життя.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 65

Коли ж настав вечір того дня, першого в тижні, а двері, де зібрались учні були замкнені зі страху перед жидами, — прийшов Ісус, став посередині та й каже їм: „Мир вам!" І це сказавши, показав їм руки і бік свій.

Зраділи тоді учні, побачивши Господа. І промовив до них Ісус знову: „Мир вам!" Як післав мене Отець, так і я посилаю вас". І сказавши це, дихнув і каже їм: „Прийміть Духа Святого: кому відпустите гріхи, тим відпустяться; а кому задержите, задержаться".

Тома, один з дванадцяти, званий Близнюк, не був з ними, коли прийшов Ісус. Говорили йому інші учні: „Ми бачили Господа". А він сказав їм: „Як не побачу на руках його знаків від цвяхів і не вкладу пальця мого в рани від цвяхів, і не вкладу моєї руки в його бік, не повірю".

А по восьми днях знову були вдома учні і Тома з ними. Приходить Ісус, — а двері були замкнені, — став посередині і промовив: „Мир вам!" Потім каже Томі: „Подай сюди свій палець і подивися на мої руки; і подай руку свою, і вклади в мій бік, і не будь невірний, а вірний".

Тома відповів і сказав йому: „Господь мій і Бог мій!" Каже йому Ісус: „Увірував ти, бо побачив мене ;блаженні ті, що не бачили, а увірували".

Багато ж інших чудес зробив Ісус перед своїми учнями, що не записані в цій книзі. А це написано, щоб ви вірували, що Ісус — Христос, Син Божий, і щоб, віруючи, життя мали в ім'я його.

МІСЦЕ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

(закінчення з 4 стор.)

якої плащаниці там не бачив. Є там кілька невеликих ікон, мальованих на полотні, але ні одна з них не відповідає плащаниці гетьмана Мазепи. Не мав я кого докладно розпитати, що з нею сталося, бо кімната грецького архимандрита, біля каплиці Адама, тепер, під час перебудови церкви, зачинена.

БОЖИЙ ГРІБ

З каплиці Ангелів входиться до властивого гробу маленьким входом — 4 стопи високим та трішки більше як дві стопи широким. Входити треба завжди похиленим. Як священик входить чи виходить з Божого Гробу служити св. Літургію, то його прислуга кладе йому руку на голову, щоб не зачепив горішнього одвірка входу. Давніше вхід був ще нижчий: тільки 2 стопи високий. До Божого гробу треба було тоді входити навколішки ще й похиленим. За часів хрестоносців вхід побільшено до його теперішньої величини.

І церква Воскресення й каплиця Ангелів, звичайно, освітлені скромно. У них панує півприсмерк. Зате властивий Божий гріб сяє ясним погідним світлом. 42 великі дорогоцінні лямпади, малі лямпадки і багато малих свічечок освітлюють порівняно невелике приміщення Божого гробу: 6½ стопи довгий, 6 стіп широкий та 9 стіп високий. Гріб увесь виложений плитами з білого мармуру.

Праворуч від входу є мармурова плита, довга на 6½ стопи, а широка на цілі 3 стопи, груба на 3 цалі. Посередині є рівчак, широкий на один цаль, куди можна на дроті спустити світло, яке освітлює сірий камінь, на якому колись лежало Христове Тіло. Сам камінь бл. дві стопи високий, 34 цалі широкий і шість стіп довгий. Камінь закритий мармуровою плитою теж збоку, так що прочани цілують тільки мармурову плиту. Кам'яна плита була відкрита зовсім до часу хрестоносців, які накрили були камінь мармуровими плитами, але збоку залишили були частину каменя відкритою й прочани могли його оглядати. Після пожежі в 1808 р. камінь накрито зовсім.

Про освітлення та прикрасу Божого гробу дбають римо-католики, греки та вірмени. Кожній релігійній групі належить по 12 лямпад золотих та срібних, що є дарунками королів, царів та папів. На стіні над мармуровою плитою висять три дорогоцінні образи зі зображенням Христового Воскресення: власність трьох віровизнань.

Образ римо-католиків — це срібна плоскорізьба Воскресення з 53 дорогоцінними каменями (дар кардинала Антонеллі). На протилежній від входу стіні висить грецька ікона Божої Матері. Вона відсувається; за нею видно сіру скелю, що в ній був висічений Христовий гріб. Під іконою є столик із піском, у який вкладається свічечки. Сивий грецький чернець привітно усміхається й подає кожному прочанинові свічечку, яку вкладається в пісок на столику, а поруч складається жертву на прикрасу Божого гробу.

На мармуровій плиті стоять звичайно ще 12 срібних ліхтарів зі свічками та вази з квітами. На стіні ліворуч — напис латинською мовою: «Він воскрес, нема Його тут. Ось місце, де Його були поклали» (Мк. 16, 6).

МІСЦЕ СПОКОЮ

Місця в Божому гробі дуже мало; там одночасно не може зміститися більше як чотири особи. В глітні дні, коли багато відвідувачів, ченці, що пильнують гробу, та провідники підганяють прочан, щоб скоріш виходили. Але, здається, з ніякого місця так важко відходити, як з Божого гробу. Кожний прочанин побожно цілує камінь і молиться щиро до Христа, що Його святе тіло, лежало колись ось тут. Кожному здається, що якраз тут Христос його, певно, вислухає. І якийсь дивний супокій наповняє душу кожного прочанина в тісному приміщенні Божого гробу. Хто там побував бодай кілька хвилин, в того відвідини Божого гробу залишаться ясним, погідним споминном на все життя.

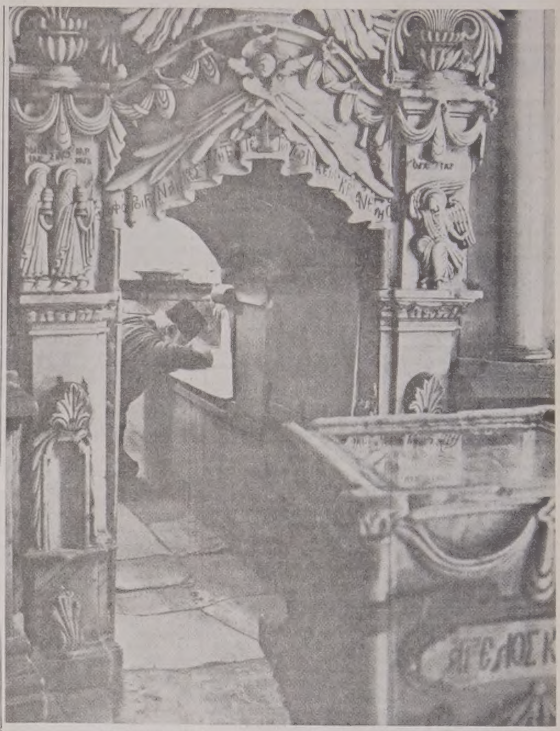

ГРЕЦЬКИЙ ЧЕРНЕЦЬ МОЛИТЬСЯ НАД ГОСПОДНІМ ГРОБОМ

Але є пори дня, коли відвідувачів небагато. Тоді деколи й ченця немає поруч гробу. Можна тоді побувати в гробі й довший час. Ніхто й ніщо не заколочує тихої молитви-розмови з Христом. Минулого року не було багато прочан, і часто каплиця Божого гробу була порожня. Одного дня я скористав з того і довго був у каплиці. Я не завважив, що одна свічечка на столику вигоріла, перехилилася на складені збоку свічечки, які вже почали поволі топитися й горіти. Вибіг я з каплиці й наробив крику. Позбігалися францісканські і грецькі ченці й погасили вогонь, що охопив був майже увесь столик. «Ви, отче, мабуть перешкодили свіжій пожежі» — сказав мені чернець - францісканин. «За них тут дуже легко, і то з якоїбудь благої причини».

Про порядок у Божому гробі, про наповнювання лямпад оливою і ставлення свічок у ліхтарі дбають римо-католики, греки та вірмени за суворо встановленим порядком. Якенебудь відхилення від порядку викликає немилі спори і навіть сварки. Колись було їх багато; тепер трохи вщухли. Духовні всіх трьох віровизнань користуються Божим гробом для служення св. Літургій. На мармуровій плиті в каплиці Ангелів служать св. Літургію о 1-ій годині ранку греки, о 2.30 ранку служать вірмени, а в 4-ій ранку римо-католики. Вірменські та римо-католицькі духовники служать св. Літургію на мармуровій плиті самого Божого гробу.

У Велику п'ятницю двері до каплиці Воскресення печатають. У Велику суботу під вечір до гробу приходить грецький патріярх, знімає митру та ризи, входить до каплиці, де запалює свічку, з якої дим двома овальними отворами доходить до церкви Воскресення. Це знак, що Христос воскрес, бо засяло світло Воскресення. Зібрані в церкві Воскресення вірні, побачивши дим, що виходить з Божого гробу, починають співати воскресних пісень.

Господній гріб — то місце, де Бог відкрив запечатаний людською рукою кам'яний гріб Свого Сина і тим підтвердив зроблений на Голготі новий союз (т. зв. Новий завіт) з людьми. Від того часу злобні люди багато разів старалися поховати в кам'яному гробі і християнство, й історію Воскреслого Христа, і привалити їх каменем забуття. Але завжди приходив Великдень, а з ним християнство знову переживало Воскресення Христа і Його Правди.

В час великодніх свят у каплиці Воскресення кладуть ще таблицю з написом: «Ви стоїте тут у гробі Володаря Воскресення. Нехай Він стоїть при кінці світу на вашому гробі й обдарить вас ласкою вічного воскресення!» Кращого бажання не можна скласти прочанам, що відвідують Божий гріб — місце Христового воскресення.

ВЛАДИКА ПРИЙДЕ ДО НОВОГО КИЄВА

У Новому Києві в церкві Вознесення ГНІХ 10 травня буде врочиста архиєрейська Літургія. З Преосвященним Нілом співслужитимуть священики. Початок Літургії — о 10 годині ранку.

Відділ ЛУКЖ підготовляє празничний обід, який відбудеться в УНДомі після богослуження.

У Клівленді відкриють пам'ятник о. Грушці

У «Культурному саду» Клівленду, де вже стоять пам'ятники Шевченкові, Ів. Франкові (обидва виконав Ол. Архипенко) та Лесі Українці, 21 травня буде відкритий пам'ятник о. Григорієві Грушці (†1913), засновникові УНСоюзу і першому редакторові «Свободи».

Пам'ятник заслуженому українському католицькому священикові виконав Микола Черешньовський. На будову пам'ятника дала згоду міська управа Клівленду.

ПОМЕРЛИ

о. Мирослав ГОРИНЬ

Лист з України приносить вістку про смерть о. Мирослава Гориня, священика Львівської єпархії. Він народився 1909 року в Кобиловолоках коло Теребовлі; священиком став 1935 року.

«Умер цими днями», повідомляють у листі.

Микола ЛАЗОРСЬКИЙ

Письменник Микола Лазорський (справжнє прізвище: Корк) умер у Сіднеї в Австралії на 81 році життя.

М. Корк народився в Полтаві. Написав три історичні романи: «Гетьман Кирило Розумовський», «Степова квітка», «Патріот».

Богослуження: квітень-травень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
26	13	Н	**Воскресення ГНІХ.**	Самар. Василія
27	14	П	**Світлий Понеділок**	Симеона сщмч.
28	15	В	**Світлий Вівторок**	Ясона ап.
29	16	С	Агапії мч.	9 мч. в Кизиці
30	17	Ч	Симеона преп.	† Якова ап.
1	18	П	Івана преп.	Єремії прор.
2	19	С	Івана Староп. преп.	Атанасія Великого св.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

24. — Норт Стар 9; Ксітуан 11.30
26. — Норт Стар 9; Ксітуан 11.30
27. — Ріно 10
28. — Гей Скул 10
3. травня — Гай Прері 10.00; Гренд Прері 2.30
7. — Гай Прері 10
10. — Норт Стар 10

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

26. Великдень — Радвей 7 рано; Смокі Лейк 10 рано
27. — Восетна 10.30
28. — Елдорена 10.30 Гроби
3. травня — Радвей 10 рано (гроби)
10. — Восетна 10 рано (гроби)

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

24. Вел. п'ятн. — положення Плащаниці: Глендон год. 11 р.; Айрон Ривер год. 2 попол.; Єншав — год. 4 попол.
26. Великдень — Глендон год. 5.30 рано; Єншав год. 10 рано
27. — Айрон Ривер год. 10 рано
28. — Глендон год. 10 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

24. Вел. п'ятн. — Чергіл год. 11; Карвел год. 1.30 плащаниця
26. Воскр. — Карвел год. 6.30; Чергіл год. 9.30
3. травня — Менлі (храмовий празн.), год. 9.30, по відправі Парастас на гробах

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton

24. Положення плащаниці — Восток св. Мих. год. 11 р.; Делф год. 1 попол. Лемонт год. 3
26. Великдень — Восток св. Михаїла год. 5.30 р. Воскр. Утр., Сл. Божа год. 6.30; Лемонт Воскр. Утр. год. 9.30, Сл. Б. год. 10.30
27. Світлий пон. — Делф Воскр. Утр. 9.30, Сл. Б. 10.30 р.
3. травня — Ст. Майкел год. 10 рано; попол. год. 2 Парастаси
10. — Делф год. 10 р.; попол. год. 2 Парастаси

о. Ол. Захарісевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

24. Вел. п'ятн. — Голден-фарми. Вечірня і положення плащаниці год. 10.30 рано
25. Вел. субота — Голден-фарми год. 4 попол. — свячення пасок
26. — Голден год. 8.30; Голден-фарми св. Літургія год. 10.30 рано
27. Світл. пон. — Голден-фарми св. Літ. 10.30 рано
3. травня — Голден год. 8.30; Дейзленд 10.30
7. Вознесення — Голден 8.30; Коперник 10.30 празник
10. — Голден год. 8.30; Коперник 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

24. Велика п'ятниця — Лішор
26. Воскресення Г.Н.І.Хр. — Лішор
3. травня — Стар
7. Вознесення — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

24. Вел. п'ятн. — Просперіті 9; Бойл 11; Атабаска 1; Річмонд 3 год.
25. Вел. субота — Атабаска від 7 до 12 в полудне сповідь; Росінгтон 5 попол. Воскр. Утр. і свячення пасок
26. Великдень — Атабаска Воскр. Утр. 7, Служба Божа 8 рано; Бойл 11 рано
27. Світл. пон. — Просперіті 9.30; Фрейнс 12 в полудне
28. — Росінгтон
3. травня — Томина нед. — Росінгтон 10
10. Нед миронос. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

24. Вел. п'ятн. — Положення плащаниці — Моркемб 2 попол.
26. Великдень — Бовелон 9.00; Моркемб 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

24. — Плейн Лейк год. 11
25. — Плейн Лейк год. 6 веч.
26. — Ту Гилс год. 7; Плейн Лейк год. 10
28. — Плейн Лейк год. 11
3. травня — Ту Гилс, год. 10 (Парастаси на гробах);
7. — Ту Гилс год. 9; Новий Києв год. 10
10. — Ту Гилс год. 8; Новий Київ год. 10 Архиєрейська Сл. Божа

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

24. Вел. п'ятн. — Гей Лейкс, плащаниця 7.30 вечора
26. Воскресення ГНІХ — Гей Лейкс год. 10 рано

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

26. — Редвотер год. 10.00
3 травня — Редвотер Сл. Б. (Панахиди на цвинтарі Редвотер-фарми і Куквіл)
7. Вознес. празн. — Федора год. 10.30
10. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

24. Вел. п'ятн. — Положення плащаниці: Спедден год. 10; Стрий 11.30
25. Вел. суб. — свячення пасок: Давнінг год. 2 попол.; Стрий 2.45; Спедден 4 попол.
26. Великдень — Стрий 6 год. рано; Вільна 9 чит. Сл. Б.
27. Світл. пон. — Давнінг 6 рано; Спедден 10 рано
28. Світл. вівт. — Сокаль год. 10, перед Сл. Б. сповідь
3. травня — Вільна, від год. 1.15 Парастаси
3. — Беліс о год. 4.30 попол. Сл. Божа, потім Парастаси
10. — Стрий: по параф. обіді Парастаси

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

26. — Менвіл 9 рано; Інісфрі XI ренч 11 рано
27. — Інісфрі X ренч 10.30
28. — Левой 10.30
3 травня — Левой 10 рано — Парастаси

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent

24. Дервент — 9.00; Дервент-Вознесення — 11.00; Енгел Лейк — 12.00; Елк Пойнт — 2.00; Нортерн Велі — 3.00; Клендаволд — 4.30; Верміліон — 6.00.
25. — Дервент — свячення пасок — 8.00 веч.
26. — Верміліон 6.00; Елк Пойнт 6.00; Дервент 10.30 (поминки 4.00)
27. — Нортерн Велі 10 (поминки по відправі); Дервент-Вознесення 10 (поминки по відправі)
28. — Енгел Лейк 10 (Поминки по відправі); Клендаволд 10 (поминки по відправі)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

25. Вел. субота — Медовлейк, год. 10 веч. сповідь год. 11 Воскр. Утр., год. 12 Сл. Б.
25. — Норт Батлфорд год. 7.30 свячення пасок
26. Воскресення — Норт Батлфорд, год. 10 рано
27. Світл. пон. — Витків
28. Світл. вівт. — Норт Батлфорд год. 9 рано
3. травня — Редісон
10. — Норт Батлфорд

У травні кожного понеділка, середи і п'ятниці в Норт Батлфорді травневі богослуження о 7.30 вечі.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47

25. — Вонда: Воскр. Утр. 7 год. веч.
26. — Сматс 8 рано Воскр. Утр. і Сл. Божа; Вонда 10.30
27. — Пітерсон 9.30 — 10.30
3 травня — Вонда 10 год.; спільне свячене
10. — Сматс 10 год.

У травні: Молебні до Матері Божої — Вонда: вівторок, четвер, п'ятниця; Сматс: середа 7 год. веч.; Гаврилюки: субота.

о. Ів. Мухарський
Box 103, Krydor, Sask.
Phone: 40

3. — Бл. Лейк год. 9; Січ год. 11
10. — Кридор год. 9; Орлів 11
17. — Бл. Лейк 9; Угринів 11
22. — Угринів 11
24. — Кридор 9; Орлів 11
31. — Кридор 9; Бл. Лейк 11

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306

25. Вел. суб. — Кадворт 8 вечора
26. Великдень — Бруно Пресв. Тройці 6.00 рано; Гамболдт 9; Леніген 11.00
27. Світл. пон. — Кадворт 9.00; Твей св. Параскевії 10.30
28. Світл. вівт. — Кадворт 9.00

о. А. Хоруний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10

26. — Алвена-місто 8 рано; Ланівці 11 рано
27. — Алвена-фарми
28. — Алвена-місто
3. травня — Ланівці 10 рано
10. — Алвена-місто 10 рано

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

26. Великдень — Ст. Джуліен (північ 25-го): Прудгом 8 рано; Вакав 10.30 рано
27. — Борщів 10 рано
28. — Сокаль 10 рано
3. травня — Вакав 9 рано; Прудгом 11 рано
7. Возн. ГНІХ — Вакав 7 год. веч.
10. — Вакав 10 рано; Ст. Дж. 11.30 рано

Майські молебні о 8-ій веч. у Вакав — середи і п'ятниці; у Ст. Джуліен — понеділки; у Прудгом — четверги.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків в Едмонтоні
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

КВІТИ НА ВЕСІЛЛЯ

Відвідайте наш відділ штучних квітів на весілля та огляньте наш великий вибір букетів для молодої та дружок по цінах, що напевно відповідатимуть й вашому бюджетові. КВІТИ НА ВСЯКІ НАГОДИ.

Amby Lenon Ltd. Florists

10349 Jasper Ave., EDMONTON Tel.: 424-7314

Едмонтон, Алберта: похорон бл. п. Марії Кантор

„Мерехтить в очах безконечний шлях, гине, гине в сірій мряці слід по журавлях"...

Гине слід також по наших старших піонерах, що колись приїхали були до Канади й будували тут нове життя. Тепер відходять один за другим тихо, незамітно, як осінніми ночами журавлі, що відлітають у далекий вирій... До тих піонерів належала й покійна Марія Кантор. Вона рівнож, як усі піонери, корчувала корчі та вибирала каміння, щоб приготовити землю під управу збіжжя.

Покійна Марія приїхала до Канади зі своїми родичами три й півріччю дівчинкою з села Денисова, пов. Тернопіль, де вона прийшла на світ 25 лютого 1906 р. Її родичі Гринько й Катерина Петрик набули гомстед в околиці Редвей, поселилися на ньому й поволі почали доробляться. Хати не могли збудувати, лише землянку. Викопали в землі яму, обложили круглякми, вистелили сіном, а знадвору обложили землею й замешкали в ній. Замість печі поставили внутрі чотири камені, наверха покали тверду бляху, під якою палили вогонь. Така піч служила їм до варення страв і огрівала хату. Але ні землянка ні піч не давала потрібного тепла. Тому й мала Марійка й її родичі часто мерзли, нераз мусіли терпіти голод, а попри те й багато інших невигод.

Але згодом їхня судьба поправилася, вони викорчували ліс, виробили землю й на їхній фарме, де колись шумів ліс, хилилася під подувом вітру буйна пшениця й серця піонерів раділи та сподівалися кращої будучности. Роки поволі минали, а Марійка росла й помагала родичам у їхній праці. Вона зразу помагала при корчуванню ліса, опісля ставила снопи в купи, доїла корови, робила масло та сир, пекла хліб, взрила страву та робила всю хатню роботу...

Як поселенці троха доробилися, почали тоді думати про будову церков та шкіл для своїх дітей. Як збудували школу в околиці Редвей, то до неї почала ходити й Марійка. Вона мала щастя, що в тій школі, до якої вона ходила вчив дуже добрий вчитель Ілля Кирлик, який не лише був учителем в школі, але й зорганізував аматорський гурток, що давав вистави. Марійка брала участь у виставах, а окрім того співала також в хорі.

Та для фармерів настали тяжкі часи, що відбилися погано на фармерах, грошей не мав ніхто, робітники не мали праці й їздили в товарових вагонах від моря до моря, шукаючи за працею.

В такий тяжкий час Марійка вийшла заміж за Константина Кантора. Покійний о. С. Дядик ЧСВВ, який вінчав молоду пару в Едмонтоні, перестерігав молодого, що він жениться, не маючи ні власної хати, ні фарми, ані грошей, ані праці. Але молоді тим не зражувалися й таки повінчалися. Після вінчання поїхали до батька молодої на гостину, на яку з'їхалася родина.

З нагоди вінчання зібрано для молодят 25.00 долярів і з тими грішми молода пара поїхала до Едмонтону зачинати свою господарку. Тут заплатили 10.00 дол. за мешкання, а за решту купили начиння для варення та миски й ложки й уже було по грошах.

Чоловік ганявся з одного кінця Едмонтону до другого за роботою й не міг її знайти, а, як знайшов, то мусів працювати 12 годин денно на власному харчі за 1.00 дол.

Скоро минуло літо й надходила зима, а роботи майже зовсім не було. Як почали рахувати свої ощадності за літо, то показалося, що мають всього 40.00 дол. З тими грішми вони поїхали до батьків на фарму, де перебули зиму. Тут їхня родина побільшилася. Коли вони весною повернулися до Ед-

бл. п. Марія Кантор

монтону, то ніхто не хотів їм винаймити мешкання, бо всі боялися крику дитини. Змилосердився над ними врешті один приятель й прийняв їх на мешкання до свойого дому.

Родина Канторів почала своє життя в Едмонтоні. Хоч п. Кантор не мав постійної праці, а працював лише літом, то поволі вони троха доробилися та побудували власну хату. В родині їх було шестеро дітей, з яких одно померло. Інші підростали і зачали ходити до школи, а мати доглядала їх та журилася кожною хворобою та недомаганням. Не одну ніч провела вона при ліжку хворої дитини, хоч сама була часто дуже змучена, бо з великою родиною було чимало клопотів.

І, хоч родина Канторів мешкала далеко від церкви, то покійна ніколи не опускала відправи. Як діти були ще малі, то щоби бути в церкві на відправі, родичі мінялися — одно залишалося з малими дітьми й ішло пізніше до церкви.

Родичі посилали своїх дітей до церкви, до української школи Сестер Служебниць. Всі діти знають й розуміють добре українську мову. Для покійної було великою радістю, як їх донька стала монастирею (норсою), а син закінчив торговельний відділ на університеті. Другий син тепер на третьому році університету, а інші покінчили середню школу.

Покійна була доброю парафіянкою церкви св. Йосафата через всі 34 роки свойого побуту в Едмонтоні. Вона ходила до церкви не лише в неділі та свята, але часто також на буднях. Була також членкинею Апостольства молитви й помагала у всіх парафіяльних імпрезах.

Згодом діти доросли і розійшлися і кожне зачало основувати свою родину й здавалося, що покійна зможе зажити спокійним життям. Та несподівано прийшла хвороба й покійна опинилася на операційному столі. Лікар д-р Павлюк робив усе, що міг, щоб привернути здоров'я, але заявив що всьо таки в Божих руках. Здавалося, що Бог вислухав щирих дітучих молитов, бо хворій полегшало й, після тримісячного побуту в шпиталі, вона повернулася додому. Діти тішилися поворотом матері, а й сама хвора приходила поволі до себе. Та, після півтора року, хвороба відновилася й хвора опинилася знову в шпиталі. Пів року мучилася вона ще в шпиталі, де її життя почало поволі гаснути, як свічка, мигаючи, гасне.

Покійна терпіла дуже багато, але терпіння переносила терпеливо. Діти відвідували її постійно, а чоловік пересиджував увесь час біля ліжка хворої. Так хвороба робила своє й покійна, прийнявши Найсв. Тайни та Єлеопомазання з рук о. Ю. Ковальського, замкнула очі на віки.

З покійною відійшла з цього світу добра дружина, тобра мама та бабуня на 64-ому році життя.

Оплакують покійну засумований чоловік, три сини, дві дочки, два брати та троє внуків.

Похоронні обряди розпочалися парастасом, що його в п'ятницю, 16 січня відправив у катедральній церкві св. Йосафата, битком набитій вірними, родиною та приятелями, о. Ю. Ковальський. Під час парастасу гарно співали дяки п. Зіньок, п. Курило та п. Тхір.

Замість квітів учасники парастасу зложили 108.00 дол. на сиротинець в Айтуні, Саск., а від УНДому, якого членами є п-во Кантори зложено вінець.

Заупокійну Службу Божу та похорон відслужили в суботу, 17 січня в катедральній церкві о. Ю. Ковальський та о. М. Ничка ЧСВВ. О. Ю. Ковальський попращав покійну від імені родини, приятелів, знайомих та від парафії. Після послідного цілування тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михаїла. Хоч на дворі було зимно (31 ступенів нижче зера) багато людей відпровадило тлінні останки покійної на цвинтар. Після похорону відбувся в домі покійної поминальний обід.

З нагоди похорону чоловік покійної передав 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Великим смутком прибиті по втраті нашої незабутньої дружини, мами та бабуні, складаємо щиру подяку Всеч. о. Ю. Ковальському та Всеч. о. М. Ничці ЧСВВ за відслуження св. Літургії, Всеч. о. В. Волошинову та Всеч. о. П. Шипдюкові за уділювання Найсв. Тайн підчас побуту покійної в шпиталі, Впр. о. И. Шкваркові ЧСВВ за відвідини хворої, Всеч. о. МекДональдові за відвідини хворої та уділювання Найсв. Тайн, вкінці всім приятелям покійної, що її відвідували в шпиталі. Дякуємо похоронному заведенню Парк Меморіял за совісну обслугу, приятелям та кузнам покійної за несення домовини з тлінними останками. Нашим приятелям дякуємо за жертви на Служби Божі, на сиротинець в Айтуні та за квіти на могилу. Усім учасникам похорону дякуємо за віддання послідної прислуги покійній. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійній дасть царство небесне.

Чоловік, сини, дочки, зяті та невістки

Вінніпеґ, Манітоба

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. М. КУЦИК

На спомин в третю річницю смерти бл. п. Марії Куцик, що по тяжкій недузі відійшла від нас у вічність дня 25-го квітня 1967 р.

Муж твій і син з жалем згадують тебе і твого духа, який живе між нами і заповнює кожний кутик нашої хати, твій незабутній образ стоїть перед нами, і так здається, що недавно, як ти між нами ходила, а вже два роки минуло як ти нас лишила. Ми тебе, дорога жено і мамо ніколи не забудемо і в кожний ранок і вечір у молитві згадувати будемо. В день річниці твоєї смерти прийми від нас Службу Божу з панахидою, що жертвуємо до Бога

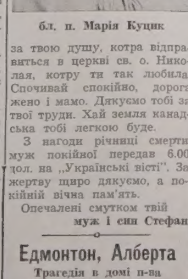

бл. п. Марія Куцик

за твою душу, котра відправиться в церкві св. о. Николая, котру ти так любила. Спочивай спокійно, дорога жено і мамо. Дякуємо тобі за твої труди. Хай земля канадська тобі легкою буде.

З нагоди річниці смерти муж покійної передав 6.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

Опечалені смутком твій

муж і син Стефан

Едмонтон, Алберта

Трагедія в домі п-ва Теодора і Анни Левчиків

В минулому числі «УВ» помилково подане прізвище прадіда і прабабці. Замість п-ва Яблоновських, має бути п-во Ядловські. **«УВ»**

Поминки по бл. п. Михайлові Лакусті у Едмонтоні, Алберта

В четвер 12 березня ц.р. в церкві Пресв. Евхаристії у Едмонтоні в присутності родини відслужив о. Я. Федуник, в 40-ий день смерти, поминальну Службу Божу за упокій душі бл. п. Михайла Лакусти.

Покійний Михайло уродився 11 січня 1900 р. в місцевості Ендро, Алберта, як син піонерської родини Лакустів, що приїхали до Канади із села Завале, пов. Святин, Західна Україна, тодішньої Австрії.

В Ендрю провів покійний свої діточі й хлоп'ячі літа. Скоро, бо вже на 16 році життя починає самостійне фармування на Опал. В 1927 р. в давній церкві св. Йосафата, одружився із Оленою Довганюк із Вох, Алта, та зачав щасливе родинне життя, віддане праці та посвяті для дітей, які опісля прийшли. Крім фармування бл. п. Михайло брав живу участь в суспільному житті: в шкільних та муніципальних справах. Увесь час був членом укр. кат. парафії на Кукві аж до її ліквідації.

Його улюбленим розривковим зайняттям було полювання й риболовля. Коли отже останньо із своїм сином Русселом поїхав на риболовлю на озеро Спенсер, біля Лек Ле Біч, там несподівано застукала його смерть і він майже на руках сина перейшов до вічности 28. І. 70.

Покійний, як дбайливий батько та як людина, що розуміла вповні значіння образування в сучасному суспільстві, старався всіма силами дати своїм дітям високе образування. При ревній допомозі своєї дружини Олени вивівши у люди 3-ох синів: Едварда й Віктора, які як оливні інженери працюють у Калгарах та Руссел, що є суперінтендентом у Дженерал Моторс в Едмонтоні. Одинока донька Марія зам. Крейґ є вчителькою в Калгарах. Діждався він рівнож побачити 10-ох унуків. Кромі них оплакують його 3 брати: Микола в Редвотер, Дмитро в Лемонт і Петро в Едмонтоні.

Вже 10 років тому покійний Михайло важко захворів був на серце, але все проминуло щасливо і, хоч недуга не опустила його, то все ж таки почував себе добре. Одначе, щоби не наражувати себе на дальші наслідки недуги, покійний в 1965 р. покинув фармування й перейшов на відпочинок до Едмонтону, де й поселився на території парафії Пресв. Евхаристії. В неділю 25 січня ще був разом із дружиною Оленою на співаній Службі Божій, а в середу несподівано не стало його в живих.

В п'ятницю, 30 січня о. Я. Федуник відслужив парастас у каплиці Парк Меморіял, а в суботу, 31 січня Службу Божу й похорон в катедральному храмі св. Йосафата, де колись, ще в старій церковці, покійний вінчався. По похороні на двинтарі св. Михайла, відбувся в залі під катедрою стараннями дружини Олени й дітей поминальний обід, що його старанно приладгодила п-і К. Смолик. До по-

бл. п. Михайло Лакуста

хоронів співав п. А. Хомляк, дяк із церкви Пресв. Евхаристії.

З нагоди похорону дружина покійного передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а по-

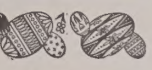

Писанка

Дівчинка:

Ой, писанко рідна,
Барвистая чічко,
Візьму тебе в церкву
В Воскресную нічку.
Ой, писанко люба,
Які в тебе взори:
То олені, півні,
Ялинки та зорі . . .
Дивуюсь, любуюсь,
Та знаит б хотіла,
Що кажуть ці взори?
Скажи мені, мила!

Писанка:

Ялинка зелена
І олень рогатий
Тобі пригадають
Зелені Карпати.
А хрест нагадає
Терпіння Господні;
Це так Україна
Розп'ята сьогодні . . .
А той безконечник
Біжить безконечно,
Бо правда не згине,
А житиме вічно.
Як півень запіє,
То ранок настане.
Отак Україна
З неволі повстане.
І зіркою-квітом
Усім засіяє
Ожидана воля —
Це добре я знаю.

Дівчинка:

Тепер розумію!
Не дармо же Мати
Мені наказали
Тебе шанувати!
Бо щастя віщуєш
Ти, писанко-чічко,
Посвячена в церкві
В Воскресную нічку!

«Християнський Голос» 1965 р.

кійній вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Дружина Олена й діти на цьому місці складають щиру подяку Всч. о. Я. Федунікові за відслуження похорону та щирі слова прощання, всій родині, приятелям, сусідам, і знайомим, що так чисельно прийшли відпровадити нашого дорогого мужа й незабутнього тата на дорогу вічности, як рівнож дякові п. А. Хомлякові та Парк Меморіял за солідну обслугу та поміч в нашому несподіваному горю.

Дружина Олена, сини: Едвард, Руссел і Віктор та доньки Марія, зам. Крейґ і внуки

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ КОВАЛЬЧУКА

В понеділок, 9 лютого, упокоївся в Бозі бл. п. Василь Ковальчук. Помер він в едмонтонському шпиталі Роял Александра.

Покійний прийшов на світ 24 грудня 1891 р. в село Тужилів, пов. Калуш, Західна Україна.

В Тужилові провів покійний свої молоді роки, звідси його забрали в часі першо світової війни до австрійської армії, при якій він перебув цілу війну. 18 місяців з того перебув він в італійському полоні. До дому повернувся щойно в 1918 р.

Тут одружився й господарив. У 1941 р. виїхав він до Німеччини на працю й там перебував до кінця війни. Після війни був він у таборі для переміщених осіб в Бурґдорфі, звідки 1949 р. заходив Петра Багриновського прийхав до Канади.

Приїхавши до Канади осів був на Вайлдвуд, де працював враз із сином Іваном у фірмі Алберта Беддінґ, що їх спровадила до Канади. В 1953 р. він переїхав до Едмонтону. Та тут довго не нажився, бо захворів хворобою пістряка (рака), що, після шести місяців, загнала його в могилу.

Оплакують покійного син Іван та невістка в Едмонтоні, дружина Юстина в Україні, донька Катерина, зам. Тодорович в Гемилтон, Онт.; дочки: Марія Багриновська, Настуня та Гануся та син Іван — усі в Україні. Покійний діждався 21 внуків та 4 правнуки.

Похорон покійного зачався панахидою, що її в п'ятницю, 13 лютого в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял відслужив о. д-р Е. Камінський. Заупокійну Службу Божу відслужив в церкві св. Юрія Переможця о. д-р Е. Камінський, а похорон відслужив о. В. Тарнавський, який також сказав пращальне слово. Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михаїла.

Після похорону відбувся поминальний обід в домі п-ва Івана та Анни Ковальчук

бл. п. Василь Ковальчук

(невістка й син покійного). В часі обіду згадав покійного приявний на обіді о. В. Тарнавський, який склав вислови співчуття опечаленій родині. З нагоди похорону син Іван передав 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Василеві вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибиті глибоким смутком по втраті нашого незабутнього тата, діда та прадіда, бл. п. Василя Ковальчука, складаємо щиру подяку Всеч. Отцям за відслуження похоронних обрядів та за слова прощання. Похороняному заведенню Парк Меморіял дякуємо за совісну обслугу. А всім нашим приятелям, сусідам та знайомим дякуємо за відвідини покійного в шпиталі в часі його хвороби та за віддання послідної прислуги участю в похороні. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійного прийме до Свойого царства.

Діти

КВІТНЕВИЙ ВЕЛИКДЕНЬ

Минула вже зима та почалась весна.
Уся природа збудилась до життя.
Пташки весело щебечуть із небес . . .
Та багато наших піонерів уже нема між нами,
Щоб з нами радісно заспівали:
"Христос воскрес! Христос воскрес!"
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Ів. Карапінка

Саскатун, квітень 1970 р.

ВЕЛИКА П'ЯТНИЦЯ

Велика П'ятниця. Голгота,
І хрестне дерево. На нім
Христа розп'яли. І по всім.
Шумить схвильована
голота.
«Це цар наш?! Ха, ха, ха!»
Й до дому
Єрусалимці розійшлись,
А що буде колись-колись
Тоді й не снилося нікому.
Велика П'ятниця. Дрімають
На вежах дзвони. Скільки
лиць,
Немов ходячих плащениць,
Побачили нині в нашім
Краю.

Богдан Лепкий
«Америка» 1933 р.

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО, а до того З ТИЖНІ ПОБУТУ В ЕВРОПІ
(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відлети щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаґен 427.00 дол.

Робіть замовлення вчасно.

Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до сонячних островів, при помочі чартерованих літаків до Пассау та островів Ґренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ БЮРО НЕВІЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG. (північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG. (полудневa частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСІМ НАШИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ В МІСТІ ЕДМОНТОНІ І НА ПРОВІНЦІЇ
пересилаємо
НАЙСЕРДЕЧНІШІ БАЖАННЯ
Веселих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Поручаємо шановному Українському Громадянству наші першорядні м'ясарські вироби: українську ковбасу, домашнього виробу шинки, кабаноси, сальцесони та інші м'ясні вироби.

CENTRAL ALBERTA MEAT CO. LTD.
12165 Fort Trail, Edmonton, Alta. Phone: 477-1928; 479-1714

ЯЗЛОВЕЦЬКІ ГАГІЛКИ

о. Б. СНІГУРОВИЧ

Надходить Великдень, а з ним пригадуються й наші багаті старовинні звичаї та обряди, що їх колись в часі свят з великою пошаною та прив'язанням зберігано по всій Україні. До Великодних звичаїв належать пісні-гагілки, що їх на Великдень виводила молодь біля церков нашої простороі України. Виводили їх рівнож і в містечку Язловець, недалеко Бучача, де мій батько о. Михайло Снігурович був парохом поміж обома світовими війнами майже на протязі 30 років. При тому треба завважити, що мешканці язловецької парафії визначалися вродженою інтелігенцією та непересічними голосами. Завдяки тому, язловецький хор що його диригентом був місцевий о. парох, часто діставав перші нагороди на повітових полисах хорів. Язловецька молодь співала скрізь: в церкві, в читальні, вечорами по садах та дорогах ітд. Тож не диво, що, як приходив Великдень то радісним співам не було кінця. Все, що жило, після богослуження, збиралося біля церков, що їх на терені язловецької парафії було три, й під радісні звуки великодніх дзвонів, виводили гагілки.

Не знаю, чи хтось записав гагілки, що їх виводили в Язлівці й, певно, що не всі вони були оригінальні. Деякі з них певно співали й по інших селах та містах нашої України. Але для історії постараюся написати ті, що я затямив, хоч може бути, що на довгій позоенній мандрівці, деякі слова чи речення вилетіли мені з пам'яти на їх місце всунулися інші.

Нехай цей великодній спомин пригадає тим мешканцям Язлівця, що будуть читати оцей спомин, наш радісний Великдень у Язлівці.

Гагілка зачиналися завжди піснею „Вербовая дощечка". Хлопці та дівчата ставали на переміну поруч себе, бралися за руки й колесом ходили кругом церкви, співаючи гагілку:

„Та вербоя дощечка, дощечка
Та ходила пані Настечка, Настечка.
Та решетом воду носила, носила
Та дібровою гасила, гасила.
Та, дібровонько, дібрівна (2)
Та не збуди неньки, бібрівна.
Та бо моя ненька старенька (2)
Ховайтеся, дівки, під зелені вінки,
А ви парубочки під черепочки,
Під зелений міст, бисте мали зріст!

Вон хлопці, вон на горі льон;
На долині зеленець, по ґрейцару молодець,
Я хороша дівка, по тисячу жінка.
Мої милі огірочки, звивайтеся до купочки,
Щоби було так."

Тепер ставали в коло й продовжували:

„Тай, зайчику білесенький, тай, зайчику сивесенький,
Та зазуй черевички, закасай панчішеньки,
А я собі скоком боком, тай візьмуся попід боком,
Під зелену гору, вибирай си другу!

Зайчику, зайчику мій братчику,
Не ходи, не топчи по городчику,
Не ходи, не топчи рути мяти.
То моя рутка, то баламутка,
То моя мятка то пані матка.

Зайчичок, зайчичок прибігає,
Ручкою, ніжкою придоптує.
Чи вбито не вбито, ніжкою прибито.
Калиновий луг, вибирай собі друг!"

Тепер до середини кола вибирають одну дівчину й співають:

„Чернушко, душко, вставай раненько.
Мийся, чешися, заміж берися.
Хочуть тя люди взяти, а ми тя хочем дати.
За кого, матінонько, за кого, ластівонько?
Ой за рільника, за молодого.

Не піду, матінонько, не піду, ластівонько!
Бо рільник скаже в полі робити,
А я не вмію, він буде бити.
Не піду, матінонько, не піду, ластівонько."

Теж пропонувано вийти заміж за коваля, писаря і ін. Аж, коли запропоновано за цісаря вона відповідає:
„Ой піду, матінонько, ой піду, ластівонько."

До кола просили старшого парубка й починали співати:

„Ой, ти старий діду, чому ся не жениш?
Та ну, та ну та ну ну, чому ся не жениш?
Старої не хочу, молода не піде.
Та ну, та ну та ну, молода не піде.
А як вона піде то не поцілує . . .
А, як поцілує, то на землю сплює . . .
А, як вона сплює, то не схоче сісти . . .
А, як схоче сісти, то не зварить їсти . . .
А старий дідище взяв си дівчинище,
Та то дівчинище не хтіло робити, ні їсти зварити."

Після цього парубки відійшли на бік покурити, а дівчата взявшись за руки бігли кругом церкви і співали:

„Летіли дикі кози, попід зелені лози,
То в гору то в долину, то в рожу то в калину."

Тепер знову сходяться хлопці з дівчатами й співають:

„Ой, мамуню, їде жовнір, вишиваний на нім ковнір,
Вишиваний, гафтований, о, то, мамцю, мій коханий.
Ой мамуню, їде венґер, не великий, але тенґий,
А він чорні вуса має, я го люблю, він не знає."

Тепер з черги приходила дещо журлива гагілка: Вибрана дівчина (звичайно, що її наречений був у війську і т.п.) входила в коло й відповідно до змісту слів гестикуляцією виглядала судженого. Усі співали:

„Ой, як я по садочку ходжу, все от так, все от так.
Ой, як я за миленьким гляджу, все от так, все от так.
Ой, як миленького поцілувати, все от так, все от так.
Ой, як миленькому їсти дати, все от так, все от так.

А зараз трохи на весело:

„Гагілка, гагілкою, до Луцихи за дівкою.
А Ясьо добрий хлопчик, до Марисі биз городчик.
А він її любив, любив, а він її хустку купив.
А то хустка, а то кінці, а то файно моїй жінці!
Марися то зла жона, б'є і Ясьо кійом вдома."

Чудово виводили "Огірочки", при цьому "звивались" і "розвивались":

„Та, мої милі огірочки, та звивайтеся до купочки,
Так ся вють, так ся вють.
А я ходжу підливаю, най хороші цвіти мають,
Най ростуть, най цвітуть, най зелені будуть!
Питалася мати дочки, чи садила огірочки?
Ой садила, підливала, бо м ся гостей сподівала.
Попід гори машерую, кого люблю поцілую,
А кого я ненавиджу, не цілую, бо ся бриджу!
Питалася мати сина, що коштує та дівчина?
Не питайся моя мати, що коштує, треба дати.
Ой ти старий цимбалістий, ти не варта з миски їсти,
Тільки з того черепочка, що дзьобала стара квочка!
Ой полола грядочку пастернак, пробила си ножечку на будяк.
Не та болить ніженька з будячком, як ми болить серденько за дячком,
Христос воскрес із мертвих . . ."

* * *

Микитиха пішла в місто, а Микита вилляв тісто.
Микито, чи ти то, не я то мій тато.
Микитиха пішла в танець, а Микита вилляв смалець.
Микито чи ти то, не я то, мій тато".

* * *

Літа не затерли теж і споминів часів панщини. Тому й не забули про Зельмана, що держав у себе ключі від церкви й коли йому було до вподоби, відчиняв. Народ ждав на цього орендаря годинами й коли він надїздить, співали:

Їде, їде Зельман, їде, їде Зельманова,
Їде, їде і братова, ціла його родина.

Думаю, що ще багато інших гагілок співали в Язлівці, яких я вже не пам'ятаю. Сьогодні певно вже ніхто не співає гагілок, а молоде покоління вже й зовсім їх не знає. А для вас, що росли й виховувалися під крилами церков, кожнорічний Великдень наводитиме спомини рідних хат і рідних церков та всіх незабутніх наших великодних звичаїв та обрядів, таких милих та чарівних, як чарівні були наші дні юности, що ми їх пережили там на нашій незабутній Україні.

---

25 - ЛІТТЯ ТЕРНИСТОГО ШЛЯХУ УКЦЕРКВИ

25th ANNIVERSARY of the Imprisonment of the Ukrainian Catholic Hierarchy by the Soviet Russian Regime 1945 — April — 1970

Старанням мирян парафії святих Володимира й Ольги в Чикаго, ЗДА появилась пропам'ятна коверта для відзначення 25 річчя арештування сов'єтською владою української католицької Ієрархії в Західній Україні. Коверта призначена для широкого вжитку Божого люду. Використовуючи коверту в кореспонденції, будемо популяризувати геройські терпіння рідної Церкви!

В Едмонтоні можна її дістати у членів Комітету за патріярший устрій УКЦ. Хто бажав би ближчих інформацій, треба дзвонити на число телефону: 477-7339.

Українська писанка

ЩО ГОВОРИТЬ ПРО ТЕ ДРУГЕ І ТРЕТЄ ПОКОЛІННЯ

Надя ЦИНЦАР

З цікавости зібрано думки канадців українського походження на міському базарі, в крамниці на виставах писанок, на курсах писання писанок і під час конкурсу. Ось що вони кажуть: „Писанки є наша традиція і є прегарним мистецтвом." „Вони чудові. Я горда що походжу з того народу що пише такі писанки". „Я їх бачила і завжди думала що вони є "мед жик", і хотіла навчитися їх робити". „Якщо особа почуває́ться українцем то повинна продовжувати цю традицію". „Для мене писати писанки то так само як говорити по українськи". „Я думаю як навчуся писати писанки то буду краща українка". „Я повинна була вже давно навчитися писати писанки, бо могла б була навчити своїх дітей те робити". „Вони роблять Великдень більше українським і більшим". „Булоби гарно, як щоб усі в Канаді писали українські писанки".

Вище наведені вислови говорять багато. Змагаймо до того, щоб українська писанка залишилася писанкою, що її назва сама собою означає - "Великдень".

Цього року писанки здається — заговорила в місті Едмонтоні. В передвеликодному часі писанки дістали найширший розголос. Їх бачилося і бачиться на базарі, по крамницях, на виставах з урядженим показом писання писанок.

Про писанки і про звичай серед українського народу, надзвичайно добре писала анг. газета «Норт ґейт нюс» Дуже часто українські газети й журнали ілюстровані писанками. Рівнож багато писалося й пишеться про писанки та їх значення, їх традиції ітд. Дехто писав навіть на тему: „Чи ми повинні вчити чужинців писати писанки". Уряджувано курси писання писанок, виставки і конкурсу на найкращу традиційну писанку. На телевізійних станціях, кілька разів передавано інтерв'ю про писанки. А базар то таки заповнений писанками. Деякі писанкарки понаписували 40 до 50 тузінів писанок.

Усе те зацікавило наших співгорожан нашою культурою і показує, що наш нарід має великий талан для мистецтва. Писанок нам ніхто не відбере, якщо ми самі будемо розповсюджувати її з точним нашим орнаментом і називати їх "юкрейнієн писанка", а не "юкрейнієн істер ег". Докладне знання про писанку і пошана до наших звичаїв доможуть нам дальше передавати — слідуючому поколінню те, що наш нарід творив століттями — писанку.

Чужинців, які хочуть навчитися писати писанки, ми можемо вчити, показуючи їм нашу багату орнаментику і рідні звичаї. Бо, якщо ми цього не зробимо — вони можуть звернутися кудинде, де можуть одержати зовсім фальшиві інформації. Буває, що дехто з наших людей дарує чужинцеві писанку спотворену, з таким орнаментом, що зовсім не відповідає нашій писанці, уважаючи, що вона подобається йому. Натомість чужинець волів би одержати правдиву українську писанку, за якою тепер так часто попитують: "Чи то справді традиційна писанка?"

Що то є традиційна писанка? — То є задерження звичаю писати писанку так і такими значками-візерунками, які передавалися в нашому народі з роду в рід. Можна творити нові композиції на засадах традиційної орнаментики. Побут, обставини і довкілля мають великий вплив на розвиток писанкового" орнаменту.

Тому, коли хочемо задержати мистецтво традиційної писанки, мусимо бути обережні з новою композицією.

КОНКУРСИ ПИСАНОК

Найбільш вдатний спосіб плекання нашої традиції — то конкурс. Конкурсом викликається справді велике і широке зацікавлення. Конкурсом викривається мистецькі здібности писанкарок, звертається увагу на зберігання рідного орнаменту та прецизність у виконанні. Щоби конкурс був на високому рівні, слід передтим організувати курси писання писанок. На курсі слід вміти не лиш техніку, але рівнож пояснювати, чому нарід творив писанку і що на ній зображувалося.

КОНКУРС НА ТРАДИЦІЙНУ ПИСАНКУ

Другий відділ ЛУКЖ в Едмонтоні, 15 березня 1970, перевів конкурс на найкращу традиційну писанку.

Про його вислід вже писалося в „Українських Вістях".

До того конкурсу приступили писанкарки і писанкарі у віці від 14 до 67 років з Канади: з Алберти, Британської Колюмбії, Саскачевану, Манітоби, Онтаріо; а з ЗДА — з Мінеаполіс і Рочестер. Всіх писанок було 67.

Члени оціночного жюрі: писанкарки п-і Н. Лупул і п-і М. Стратійчук та знавці народного мистецтва п-і С. Базюк, п-і О. Манастирська і п-і І. Павликовська мусіли пильно приглядатися на "дивовижний світ писанки", щоб вибрати лиш п'ятнадцять для нагороди. А вони всі були такі чудові!

Одна писанка була писана на гусячому яйці. Запитаєте, на яких яєчках писали? — В давні часи писали і на голубячих яєчках. Загально було прийнято серед українського народу писати писанки на курячому яйці. Писали також на гусячому й качачому, але ніколи не писали на маленькому яєчку. Воно вважалося злою ознакою.

Деякі писанки що їх прислали на конкурс, мали надзвичайно добре підібрану форму яєчка до орнаменту, що є також важним у писанці. Але були писанки, що мали орнамент приміщений "догори ногами". (Коли яєчко є досить чубате з одного кінця, а з другого кінець широко-барилковатий і коли на таке покласти орнамент з оленів і дерева так, що голова оленя і верх дерева є на барилковатому кінці, а ноги оленя і корінь дерева у чубатому, то зараз пізнати що то догори ногами).

Були писанки з подібними взорами. До писанки, що дістала першу нагороду, було подібних три писанки, а до тої, що дістала третю нагороду, було подібних дві, але їхні лінії розведення, кольори і прецизність були зовсім інші.

1.:

На першу нагороду вибрано писанку ч. 45 — п-і Л. Стурко з Калмар. Ця писанка мала точно відтворений космацький традиційний орнамент. Прецизність була неперевершена.

2.:

Другу нагороду одержала писанка ч. 39 — п-і Воловик з Едмонтону. Гуцульська писанка з орнаментом оленів і "дерева життя", який відзеркалює впливи навколишньої природи на гуцулів та задержаність прадавного символу — "дереза життя". На писанці зауважується, що в гуцульській орнаментиці звірята і птахи завжди виступають в пов'язанні з рослинним і геометричним орнаментом.

3.:

Третю нагороду одержала писанка ч. 61 — п-і Д. Головата з Едмонтону. Добрий поділ одним вертикальним поясом утворив з обох боків важні поля на, яких приміщений хрест зі старинних мотивів сонця. Мотив сонця і хрест символізують життя. Кольори відповідні.

4.:

Четверту нагороду одержала писанка ч. 26 — п-і І. Сірик з Сейнт Кетеринс, Онт. Добре розведений орнамент — широкий вертикальний пояс рівнозначний з обома бічними полями, заповненими рибою. Точно відтворені гуцульські кольори.

5.:

Скромна, на вигляд писанка ч. 18. Вона має рівно виведені лінії і є в трьох кольорах. Писанка "огірочки" правильно відтворена. П-і Г. Мекдоналд з Едмонтону, взорувалась на серії пластових значків з писанками.

Шостою нагороджено десять писанок рівнозначно.

1.: Писанка ч. 60 п-і А. Омельчук з Едмонтону. Надзвичайна прецизність і велика праця. Відсунуло її від вищої нагороди: повторення бочілковатого взору з грабельками і "штернами", що й побільшило зелений кольор. На обох кінцях писанки (денцятах) поміщений безконечник, який своєю лінією ділить поле на двоє і не є заповнений.

2.: Писанка ч. 40 п-і Воловик. Полтавські "сороки" взяті з серії пл. значків з писанками. Орнамент добре відтворений і задержані кольори.

3.: Писанка "ружі" ч. 27 торонтонки Марії Левцун. Писанка в добрих кольорах і дуже рівно написана. "Ружі" на обох полях моглиб були бути трохи більші, а опоясуючі трикутники дещо низші.

4.: Писанка ч. 8 з Калгари. Поділ писанки, приміщені мотиви "метеликів" і кольори дуже традиційні. Затриманість традиційних кольорів звернули на себе увагу.

5.: Писанка ч. 7 п-і Йосипи Вигери дуже дрібнесенька і в добрих кольорах. Деякі мотиви в орнаменті невиразно виведені.

6.: Писанка ч. 5 Богдана Гонтарика дуже "простенька", рівна і в двох кольорах. Поділ писанки в 24 клинці. Взорувався на серії пластових значків з писанками.

7.: Писанка ч. 35 п-ни М. Бучій з Кельовни, Бр. К. дуже рівненько написана. Взір Л. Перчишин. Разюча шахівниця під оленями і "деревом життя" відсунуло її від вищої нагороди.

8.: Писанка ч. 52 п-і Таланчук зовсім відмінна. Орнамент рослинної із східної України, плинно виведений і в добрих кольорах. Поділ на писанці уявний — бочілковатий, а денця теж заповнені мотивом квітки.

9.: Писанка ч. 25 п-ни Сірик з Сейнт Кетеринс, Онт.

Кольори на писанці надзвичайно добре відтворені — гуцульські. Поділ писанки широким вертикальним поясом в дуже докладному виконанні. Бічні маленькі поля з оленями опоясані невиразним і нерівним безконечником.

10.: Писанка ч. 30 п-і Бучій з Келовни, Бр. К. Орнамент нагадує вишивку. Дуже дрібненько і рівненько написана. Деякі мотиви (т.зв. "черешньове") не виразні. Писанка нової композиції.

Усі інші писанки дуже гарні й заслуговують на признання за вложену працю. На жаль, вони не відповідали вимогам конкурсу.

Всі писанки передається до музеїв, за реєстрацією: хто написав писанку і хто дарував. Писанки з двох попередніх конкурсів знаходяться в Албертському провінційному музею в Едмонтоні та в епархіяльному музеї ЛУКЖ теж в Едмонтоні. Усі писанки з цьогорічного конкурсу теж передається до музеїв.

Всім - фундаторові "Карлінгс", писанкарам учасникам конкурсу і членам оціночного жюрі належиться щира подяка. Організаторові — Другому відділови ЛУКЖ признання за корисне діло. Нашою посвятою і ділами спричинимося до плекання і розвитку нашого українського скарбу — писанки.

Для цікавости як відгукалися контестанки на заклик конкуру, подаємо вийняток з одного листа:

"Хотяй я вже стара маю 67 роки али ще попробувала написати кілька писанок з котрими хочу долучитися до Вашого контесту. Вже мої руки не так служать, як колись але прошу хотяй гляньте на них.

Остаюсь з пошаною до Вас".

Марія Кіт з Калґарі.

На Голготу

Голгота, хрест,
Страшні кріваві сни . . .
Товпа реве:
„Распни! Распни! Распни!"

І розпяли . . .
На голові вінок,
По каплі кров
Спливає з колючок.

Товпа реве:
„Коли Ти Бог єси,
То злізь з хреста
І сам себе спаси

Якщо не Бог,
А лиш юдейський цар,
То військами
На ворогів удар!

А Ти мовчиш,
Здрігаешся, мов трус, —
Га! Ти не Бог,
Лиш Назарей, Ісус!"

Голгота, хрест,
Страшні кріваві сни . . .
Прости їм, Боже,
Бо сліпі вони . . .

Богдан Лепкий
«Краківські Вісті»
1940 р.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Будують українську школу в Югославії

Представники Злученого українського американського допомогового комітету відбули розмови з представниками югославської амбасади у Вашінгтоні. В час розмови обговорено справу допомогової акції для українців у Югославії, що її веде ЗУДАК, а, крім того, поруšено будову української школи в одному з осередків, де живе більша кількість українців. Школа мала б бути получена з культурно-виховним осередком, що в ньому, в час ферій, можна б відбувати зустрічі молоді, курси та культурно-розвагові імпрези.

Представники амбасади висловили своє признання українцям за проведену допомогову акцію й заявили, що це перший випадок, що допомогу ведеться безпосередньо, а не через міжнародні допомогові організації. Щодо будови школи, то заявили, що вони радо підтримають прохання ЗУДАК, тим більше, що про те вже говорили представники окружного уряду в Баня Луці.

Досі в ЗДА зібрано для українців у Югославії понад 400,000 фунтів одягу, 25,000 дол. готівкою та ліків і харчів на загальну суму понад 26,000 дол.

УВАГА

БІНҐО

КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНҐО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

МАЛЮВАННЯ
та розмальовування
Іван ПАРУБІЙ
ТЕЛ.: 479-6176
Всередині й знадвору
Помірковані ціни

• Як маєте якусь проблему, зверніться за порадою до Катерини. Вона поможе вам розв'язати ваші проблеми. Вона вже помогла багатьом людям, то поможе й вам.

Щодня від год. 10 ранку до 9-ої веч. Тел.: 424-4534
9623 - 105 вул. Едмонтон.

—o—

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(ґарантований дентистичний механік)

Жарти

— А де твоя мама, Юрчику?

— Вона щойно пішла до крамниці. Телефон ще теплий.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

EATON'S
HEARING AID CENTRE
• Комплетна перевірка слуху апаратом
• Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні
Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.
Слухова клініка: квітень: понеділок, 27 — Олдс; вівторок, 28 — Дромгеллер; середа, 29 — Ганна, четвер, 30 — Стетлер; травень: п'ятниця, 1 — Кемровз.
ТЕЛ.: 424-0181
Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

ЗБІРКА НА УКРАЇНЦІВ У ЮГОСЛАВІЇ

До збіркового осередку епархіяльної управи Братства Українців Католиків у Едмонтоні, що, з доручення Преосв. Владики Кир Ніла, переводить збіркову акцію в Едмонтонській епархії, вплинули досі такі жертви:

ОДЯГ ПЕРЕДАЛИ:

Едмонтон: Р. Березович (четвертий раз), І. Кутний; о. Черкавський, Дервент — збірка: Дервент — 6 пачок, Верміліон — 3 пачки, Елк Пойнт — 5 пачок; Василь і Дора Бурин, Редвей, В. Войтюк, Кридор, Саск.; Парафія св. Юрія Принс Джордж — 2 пачки.

ГРОШІ ЖЕРТВУВАЛИ:

$16.00 — о. П. Петришин, Редватер — збірка - жертвували: $5.00 о. П. Петришин, $4.00 — І. Маковецький, $3 — Фред Ткачук — усі з Редватер; $2.00 — Ярослав Боднар і Михайло Брода — оба з Легал, Алберта; о. Е. Дмитрук, збірка з Делф, Алберта; о. Р. Березович, Едмонтон; К. Старий, Ґронлід, Саск.; $11.00 — о. О. Захаріясевич, Голден — збірка - жертвували: $5.00 — Н.Н., Голден, Василь Голик, Коперник, $1.00 — Теодор Бабин, Кілем, Алберта; $5.00 — п-і Ольга Федак, Едмонтон; Сем Сич, Гей Лейкс, Алта; І. Кривко, Едмонтон; $3.00 — Пелагія Кулій, Вилна; В збірці від Пластунів-сеньйорів були жертви Я. Іванусіва $10.00 та Т. Слабого і Ю. Котовського по $5.00.

Всім жертводавцям будуть вислані посвідки, важні до податкового звіту (інком текс) аж після закінчення збірки.

Всім жертводавцям сердечно подяку складає управа БУК Едмонтонської епархії.

Гроші та жертви просимо слати на адресу:

REV. M. SOPULAK
c/o UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 Street
EDMONTON 17, Alberta

НА ВЕЛИКДЕНЬ

Дзвонять дзвони
Великодні
Голосять новину
Роблять славу
Воскресшому
Господньому Сину.
Радій наша Україно,
Радій, веселися
З днем великим
Воскресіння
В славі обновися,
Нехай нині наші дзвони
Дзвонять, не втихають
Нехай Сина Господнього
Вірно прославляють.
Нехай пісня
наша щира
Несеться світами
Христос Воскрес!
Брати, Сестри,
На радість між нами.

Микола Горішний
Джерзи Сіті, Н. Дж.
3. 7. 1970

Продаємо нові сталеві рури
Маємо тільки короткі.
Фунт 6 центів.
Платимо найвищі ціни за старі речі з міді, бронзу, радіатори, батерії ітд.
Маємо великий вибір різних решток товарів, включаючи ремісничі інструменти, коци, тенки на воду ітд. по низькій ціні.
Щадіть гроші, купуючи у
DAVIS
Enterprises (Alberta)
Division of
Davis Industries Ltd.
Phone: 455-2177
11404 - 143 St.,
EDMONTON, Alta.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands), від глухоти, недуг горла, дид-Tonsils, adenoids, сайнисниці і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

Усміхніться

"Дорога мамо, — писала донька, — ти справді прекрасна мати, і я від усього серця бажаю тобі доброго затя".

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

УКРАЇНЦІ В ЮГОСЛАВІЇ ЩЕ Ж ДАЛЬШЕ ПОТРЕБУЮТЬ ДОПОМОГИ

Зібрані досі в ЗДА та Канаді одяги й взуття заспокоїли найконечніші потреби потерпілих від землетрусу українців у Югославії. До того уряд Югославії вже не звільняє від митних оплат посилок з одягом й взуттям. Тому вже більше не збираємо одягів та взуття.

Зате ще дальше потрібна грошова допомога для відбудови церков та культурних осередків, на які уряд допомоги не дає. Тому просимо українське громадянство складати ще й дальше грошові пожертви на цю ціль.

Гроші просимо слати, як і досі, на адресу о. д-р М. Сопуляка, "Українські Вісті" в Едмонтоні.

Посвідки, важні для прибуткового податку, вишлемо всім жертводавцям після закінчення збірки.

Управа Братства Українців Католиків
Едмонтонської епархії

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

БАЛЬ

з нагоди ДНЯ МАТЕРІ

ВІДБУДЕТЬСЯ
в суботу, 9 травня 1970
в приміщеннях
HILLCREST COUNTRY CLUB
156 вулиця і 72 авеню
в Едмонтоні

Коктейл: год. 6:45 веч.
Вечеря: год. 7:45 веч.

— Несподіванки — розграшки —
— розваги —

Оркестра „Біямонті"

Вступ: $6.00 від особи
Студенти: $4.50

Квитки можна набути раніше в „Українських Вістях"

На цей баль сердечно запрошує українське громадянство Едмонтону та околиці відділ Братства Українців Католиців Пресв. Евхаристії в Едмонтоні.

Another reason so many people are reaching for Safeway Meats...

EVERY CUT IS CLOSE TRIMMED

Our method of preparing meat gives you more good eating meat on the table because excess fat and bone are trimmed off before the cut is weighed. We also make sure that each cut will be just right for its cooking method. The meat on every steak, for example, is all *steak* meat. The less tender end portion has been cut off to be sold at a lower price per pound.

MEAT from SAFEWAY...to be sure

МИСТЕЦЬКІ УКРАЇНСЬКІ КАРТКИ

ВИДАВНИЦТВО „КОБЗАР"
У ЕДМОНТОНІ МАЄ ВЕЛИКИЙ ВИБІР МИСТЕЦЬКИХ КАРТОК НА РІЗНІ ОКАЗІЇ:

ЗАПРОШЕННЯ НА ВЕСІЛЛЯ, НА ЮВІЛЕЇ, ПОЗДОРОВЛЕННЯ З ДНЕМ ІМЕНИН, НАРОДЖЕННЯ та інші.

Тексти у картках, на бажання замовників, друкуються різними мовами.

За інформаціями пишіть на адресу:
"KOBZAR" Publishers
11641 - 95A Street, Edmonton 18, Alberta
Число телефону: 479-1143, або
Друкарня „Українські Вісті" тел.: 422-5708